EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 31.8.2010
KOM(2010) 455 v konečnom znení

2010/0238 (NLE)

Návrh

NARIADENIE RADY,

ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo na dovoz určitého polyetyléntereftalátu s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských emirátoch

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1) KONTEXT NÁVRHU

- **Dôvody a ciele návrhu**

Tento návrh sa týka uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (ďalej len „základné nariadenie“), v konaní týkajúcom sa dovozu určitého polyetyléntereftalátu s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských emirátoch.

- **Všeobecný kontext**

Tento návrh sa predkladá v kontexte vykonávania základného nariadenia a je výsledkom prešetrovania, ktoré sa uskutočnilo v súlade s hmotnými a procesnými požiadavkami ustanovenými v základnom nariadení.

Existujúce ustanovenia v oblasti návrhu

V oblasti návrhu neexistujú žiadne ustanovenia.

- **Súlad s inými politikami a cieľmi Únie**

Neuplatňuje sa.

2) KONZULTÁCIE SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENIE VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

V súlade s ustanoveniami základného nariadenia príslušné zainteresované strany už mali možnosť obhajovať svoje záujmy počas prešetrovania.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Externá expertíza nebola potrebná.

- **Posúdenie vplyvu**

Tento návrh je výsledkom vykonávania základného nariadenia.

V základnom nariadení sa nestanovuje všeobecné hodnotenie vplyvu, ale toto nariadenie obsahuje úplný zoznam podmienok, ktoré sa musia posúdiť.

3) PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

- **Zhrnutie navrhovaného opatrenia**

Oznámením uverejneným v *Úradnom vestníku Európskej únie* (ďalej len „oznámenie o začatí konania“) z 3. septembra 2009 Komisia oznámila začatie antisubvenčného konania v súvislosti s dovozom určitého polyetyléntereftalátu s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských emirátoch.

Antisubvenčné konanie sa začalo na základe podnetu, ktorý 20. júla 2009 podal Výbor pre polyetyléntereftalát spoločnosti Plastics Europe (ďalej len „navrhovateľ“) v mene výrobcov, ktorí predstavujú podstatnú časť celkovej výroby určitého polyetyléntereftalátu v Únii. Podnet obsahuje dôkazy o subvencovaní a o značnej ujme, ktorá z toho vyplýva.

Nariadením (EÚ) č. 473/2010 uložila Komisia 1. júna 2010 predbežné vyrovnávacie clo na dovoz určitého polyetyléntereftalátu s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských emirátoch do Únie vo výške od 5,1 % do 17 %.

Priložený návrh Komisie nariadenia Rady, ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo vo výške 5,1 % až 16,7 %, obsahuje konečné závery týkajúce sa subvencovania, ujmy, príčinnej súvislosti a záujmu Únie.

Závery týkajúce sa tohto prípadu boli členským štátom prezentované počas antidumpingového a antisubvenčného výboru dňa 28. júla 2010. 11 členských štátov navrhovaný postup podporilo, 6 členský štát sa vyslovil proti návrhu a 10 členských štátov sa zdržalo hlasovania.

Navrhuje sa, aby Rada prijala pripojený návrh nariadenia, ktoré sa má uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* najneskôr do 1. októbra 2010.

- **Právny základ**

Nariadenie Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (ďalej len „základné nariadenie“).

- **Zásada subsidiarity**

Návrh patrí do výlučnej právomoci Únie. Zásada subsidiarity sa preto neuplatňuje.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v súlade so zásadou proporcionality z týchto dôvodov:

Forma opatrenia je opísaná v uvedenom základnom nariadení a je mimo rozsahu pôsobnosti vnútroštátneho rozhodovania.

Uvedenie toho, ako sa finančná a administratívna záťaž Únie, vlád členských štátov, regionálnych a miestnych orgánov, hospodárskych subjektov a občanov udržiava na čo najnižšej úrovni, primeranej cieľu návrhu, sa na tento prípad nevzťahuje.

- **Výber nástrojov**

Navrhované nástroje: nariadenie.

Iné prostriedky by neboli primerané z tohto dôvodu:

Uvedené základné nariadenie nestanovuje alternatívne možnosti.

4) VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Únie.

2010/0238 (NLE)

Návrh

NARIADENIE RADY,

ktorým sa ukladá konečné vyrovnávacie clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo na dovoz určitého polyetyléntereftalátu s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských emirátoch

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 597/2009 z 11. júna 2009 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (ďalej len „základné nariadenie“)[1], a najmä na jeho článok 15,

so zreteľom na návrh, ktorý predložila Európska komisia (ďalej len „Komisia“) po porade s poradným výborom,

keďže:

1. POSTUP

1.1. Dočasné opatrenia

(1) Nariadením (EÚ) č. 473/2010[2] (ďalej len „predbežné nariadenie“) Komisia uložila dočasné vyrovnávacie clo na dovoz určitého polyetyléntereftalátu s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských emirátoch (ďalej len „príslušné krajiny“).

(2) Konanie sa začalo na základe podnetu, ktorý podal 20. júla 2009 Výbor pre polyetyléntereftalát spoločnosti PlasticsEurope (ďalej len „navrhovateľ“), v mene výrobcov, ktorí tvoria podstatnú časť, v tomto prípade viac ako 50 %, z celkovej výroby určitého polyetyléntereftalátu v Únii.

(3) Ako je uvedené v odôvodnení 15 dočasného nariadenia, prešetrovanie subvencovania a ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. júla 2008 do 30. júna 2009 (ďalej len „obdobie prešetrovania“ alebo „OP“). Preskúmanie trendov týkajúcich sa posúdenia ujmy sa týkalo obdobia od 1. januára 2006 do konca OP (ďalej len „posudzované obdobie“).

(4) V súčasne prebiehajúcom antidumpingovom konaní Komisia nariadením (EÚ) č. 472/2010[3] uložila dočasné antidumpingové clo na dovoz určitého

---

[1] Ú. v. EÚ L 188, 18.7.2009, s. 93.
[2] Ú. v. EÚ L 134, 1.6.2010, s. 25.

polyetyléntereftalátu s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských emirátoch.

1.2. Následný postup

(5) Po zverejnení základných skutočností a úvah, na základe ktorých sa rozhodlo o uložení dočasných antidumpingových opatrení (ďalej len „dočasné zverejnenie“), niekoľko zainteresovaných strán písomne vyjadrilo svoje stanovisko k dočasným zisteniam. Strany, ktoré o to požiadali, tiež dostali možnosť, aby boli vypočuté.

(6) Komisia pokračovala v získavaní a overovaní všetkých informácií, ktoré považovala za potrebné pre svoje konečné zistenia. Ústne a písomné pripomienky, ktoré predložili zainteresované strany po dočasnom zverejnení, sa posúdili a dočasné zistenia sa podľa potreby zodpovedajúcim spôsobom upravili..

(7) Všetky strany boli informované o podstatných skutočnostiach a okolnostiach, na základe ktorých sa malo odporučiť uloženie konečného vyrovnávacieho cla na dovoz určitého polyetyléntereftalátu s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských emirátoch a konečný výber súm zabezpečených dočasným clom („konečné zverejnenie“). Bola im poskytnutá aj lehota, počas ktorej sa po tomto zverejnení mohli vyjadriť.

(8) Ústne a písomné pripomienky, ktoré predložili zainteresované strany, sa posúdili, a ak to bolo vhodné, zistenia sa zodpovedajúcim spôsobom upravili.

1.3. Strany, ktorých sa konanie týka

(9) Niektoré zainteresované strany tvrdili, že vzorka výrobcov v EÚ nie je reprezentatívna, že nie je konzistentná a že analýza ujmy preto nie je dostatočná. Tvrdili najmä, že výber vzorky nebol potrebný, keďže počet výrobcov nebol veľký. Okrem toho tvrdili, že z dôvodu „umelého“ rozdelenia skupín spoločností na jednotlivé právne formy vzorka neobsahuje niektoré spoločnosti s vedúcim postavením na trhu (Artenius, M&G Polimeri) a že metodológia výberu vzorky nie je konzistentná, keďže vzorka obsahuje aj dve skupiny spoločností. Takisto tvrdili, že vzorka nie je reprezentatívna, pretože jej súčasťou nie je žiadny výrobca, ktorý predáva prepojenému spracovávateľovi PET dostatočné množstvá. Inštitúcie v dôsledku toho údajne nemôžu posúdiť skutočnú schopnosť dodávky výrobného odvetvia Únie a nezohľadňujú konflikt záujmu výrobného odvetvia Únie. Okrem toho, keďže jedna spoločnosť neposkytla všetky potrebné informácie a bola vylúčená zo vzorky, reprezentatívnosť údajne poklesla na 28 % výroby v EÚ. Tieto strany tvrdili, že vybraná vzorka nie je štatisticky platná.

(10) Pokiaľ ide o tvrdenie, že výber vzorky nebol potrebný, pretože počet výrobcov nebol veľký, je potrebné pripomenúť, že v rámci výberu vzorky sa prihlásilo 14 výrobcov z Únie, ktorí patria k ôsmim skupinám spoločností. Vzhľadom na objektívne veľký počet výrobcov z EÚ, ktorí spolupracovali, t. j. 14, sa výber vzorky uplatnil v súlade s článkom 27 ods. 1 základného nariadenia na základe najväčšieho reprezentatívneho objemu predaja, ktorý možno vo vymedzenom období reálne preskúmať. Vybraná

---

[3] Ú. v. EÚ L 134, 1.6.2010, s. 4.

vzorka pozostávala z piatich jednotlivých spoločností (so šiestimi výrobnými miestami).

(11) Pokiaľ ide o prvé tvrdenie týkajúce sa reprezentatívnosti vzorky, je potrebné uviesť, že inštitúcie môžu do vzorky začleniť jednotlivé spoločnosti, ktoré sú súčasťou skupiny spoločností, pokiaľ sú reprezentatívne a majú oddelené účtovníctvo. Prešetrovaním všetkých štrnástich výrobcov z EÚ patriacich do ôsmich skupín spoločností by sa naopak zabránilo včasnému ukončeniu prešetrovania. Skutočnosť, že do vzorky boli zahrnuté dve skupiny spoločností však nie je v rozpore s metodikou výberu vzorky, ktorá sa v tomto prípade uplatnila, t. j. najväčší reprezentatívny objem predaja zákazníkom v EÚ.

(12) Pokiaľ ide o skupinu Indorama, táto skupina mala dve rôzne výrobné zariadenia – jedno v Holandsku a druhé v Spojenom kráľovstve. Zahrnutie tejto skupiny do vzorky je v súlade s uplatnenou metódou výberu vzorky, pretože tieto zariadenia tvorili z právneho a finančného hľadiska jeden celok. Pokiaľ ide o spoločnosť Equipolymers, ktorá mala dva samostatné subjekty vyrábajúce PET počas OP (jeden v Taliansku a druhý v Nemecku), táto spoločnosť oznámila konsolidované údaje pre obe miesta. Vzhľadom na to, že tieto konsolidované údaje bolo možné overiť počas jednej návštevy v sídle spoločnosti, rozhodlo sa, že spoločnosti skupiny Equipolymers vyrábajúce PET, sa budú na účely tohto konania považovať za jeden subjekt. Pokiaľ ide o tvrdenie, že spoločnosti Artenius a M&G Polimeri mali byť zahrnuté do vzorky, pretože mali vedúce postavenie na trhu, je potrebné poznamenať, že žiadny z ich jednotlivých subjektov nepatril k spoločnostiam s najväčším objemom predaja zákazníkom v EÚ.

(13) V súvislosti s tvrdením, že vzorka nebola reprezentatívna, pretože nezahŕňala jedného výrobcu, ktorý vyrába najmä na vnútornú spotrebu, je potrebné poznamenať, že schopnosť dodávky možno v prípade takéhoto tvrdenia preskúmať v rámci analýzy záujmu Únie, a na tento účel možno vlastnú spotrebu odpočítať od objemu výroby. Na preskúmanie určitých faktorov ujmy teda nie je potrebné tohto výrobcu zahrnúť do vzorky. Po druhé, v rámci analýzy záujmu Únie možno posúdiť takisto akýkoľvek dvojitý záujem vyplývajúci z postavenia spoločnosti, ktorá je zároveň výrobcom aj spracovávateľom v EÚ. Ak sa za referenčnú hodnotu považuje predaj neprepojeným zákazníkom v EÚ, postavenie spoločnosti ako výrobcu aj spracovávateľa v EÚ nesúvisí s výkonnosťou výrobného odvetvia Spoločenstva. Toto tvrdenie sa preto zamieta.

(14) Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa celkovej reprezentatívnosti vzorky, je potrebné zdôrazniť, že zredukovaním vzorky na štyri spoločnosti sa znížila reprezentatívnosť zo 65 % na 47 % predaja všetkých spolupracujúcich výrobcov. Tie isté štyri spoločnosti predstavovali 52 % výroby Únie. Z hľadiska predaja nezávislým zákazníkom v EÚ sa to považovalo za reprezentatívnu vzorku výrobcov z EÚ.

(15) V súvislosti s tvrdením, že vybraná vzorka nie je štatisticky platná, je potrebné uviesť, že podľa článku 27 ods. 1 základného nariadenia sa ako alternatíva „štatisticky platnej“ vzorky jasne povoľuje vybrať vzorku na základe najväčšieho reprezentatívneho objemu predaja, ktorý možno vo vymedzenom období reálne preskúmať.

(16) Keďže neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky týkajúce sa výberu vzorky, odôvodnenia 5 až 14 dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

2. PRÍSLUŠNÝ VÝROBOK A PODOBNÝ VÝROBOK

(17) Je potrebné pripomenúť, že v odôvodnení 16 dočasného nariadenia bol príslušný výrobok vymedzený ako polyetyléntereftalát s viskozitou 78 ml/g alebo vyššou, podľa normy ISO 1628-5, s pôvodom v príslušných krajinách, ktorý je v súčasnosti zaradený pod kód KN 3907 60 20.

(18) Okrem toho, v odôvodnení 18 dočasného nariadenia je uvedené, že pri prešetrovaní sa ukázalo, že PET, ktorý vyrába a predáva výrobné odvetvie Únie v Únii, a PET, ktorý sa vyrába a predáva na domácich trhoch príslušných krajín a vyváža do Únie, sú podobnými výrobkami.

(19) Keďže výrobok, ktorý je predmetom prešetrovania, sa považoval za homogénny výrobok, na účely výpočtu rozpätí ujmy sa už ďalej nerozdeľoval na rôzne typy výrobku.

(20) Jeden vyvážajúci výrobca tvrdil, že PET by sa mal rozdeliť na rôzne typy výrobku podľa jeho rôznych hodnôt viskozity, pretože hodnota viskozity je kľúčová na určenie rôznych možných použití vyrábaného typu PET. Dospelo sa k záveru, že toto tvrdenie možno prijať, a metodika výpočtu rozpätí ujmy sa zodpovedajúcim spôsobom upravila.

3. SUBVENCOVANIE

3.1. IRÁN

3.1.1. Úvod

(21) Vláda Iránu a spolupracujúci vyvážajúci výrobca predložili pripomienky k týmto systémom napadnutým v dočasnom nariadení:

I) opatrenia napojené na osobitné hospodárske zóny (ďalej len „OHZ“) – petrochemické OHZ;

II) financovanie vyvážajúceho výrobcu PET zo strany Národnej petrochemickej spoločnosti.

3.1.2. Špecifické systémy

I) ***Opatrenia napojené na osobitné hospodárske zóny (ďalej len „OHZ“) – petrochemické OHZ***

(22) Vláda Iránu (ďalej len „VI“) spochybnila napadnuteľnosť bezcolného dovozu surovín a investičného majetku do voľných obchodných zón. Voľné obchodné zóny a osobitné hospodárske zóny sú vo svojej podstate bezcolnými zónami pre dovoz a vývoz, čo je v súlade s WTO. Okrem toho, VI aj spolupracujúci vyvážajúci výrobca tvrdili, že bezcolný dovoz investičného majetku nie je zo zákona podmienený uskutočnením vývozu, pretože táto výnimka platí aj pre spoločnosti so sídlom na ostatnom území Iránu.

(23) Pokiaľ ide o súlad OHS s pravidlami WTO, je potrebné poznamenať, že uvedeným všeobecným tvrdím nemožno spochybniť skutočnosť, že príslušné subvencie sú napadnuteľné, pretože nebola vypracovaná žiadna analýza, ktorou by sa vyvrátila analýza uvedená v dočasnom nariadení. Pokiaľ ide o bezcolný dovoz investičného majetku do Iránu, na základe informácií dostupných v čase predkladania pripomienok k dočasnému zverejneniu sa usudzuje, že táto možnosť existuje len pre spoločnosti, ktoré modernizujú svoju infraštruktúru, t. j. nie je automatickou možnosťou, ktorú môžu uplatniť všetky strany. Uvedené tvrdenia sa preto museli zamietnuť.

(24) Spolupracujúci vyvážajúci výrobca tvrdil, že Komisia nezohľadnila zásadu nediskriminácie, pretože podobné pravidlá a systémy sa uplatňujú aj v iných krajinách. Táto spoločnosť takisto tvrdila, že Komisia ju nesprávne informovala o rozsahu overovacej návštevy a príslušných požiadavkách na informácie pred touto návštevou.

(25) Pokiaľ ide o všeobecné tvrdenie o porušovaní zásady nediskriminácie, je potrebné pripomenúť, že Komisia začala antisubvenčné prešetrovanie v súvislosti s troma krajinami uvedeným v podnete v súlade s ustanoveniami článku 10 základného nariadenia. Odporúčanie Komisie sa teda môže zakladať len na zisteniach tohto prešetrovania. V súvislosti s nedostatkom včasných informácií o záležitostiach, ktoré sa majú prešetrovať, je potrebné uviesť, že Komisia v dostatočnom predstihu pred overovacou návštevou informovala spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu, že počas overovacej návštevy vyhľadá informácie o vzťahu medzi vyvážajúcim výrobcom a jeho akcionárom. Tieto tvrdenia sa preto museli zamietnuť.

(26) Spolupracujúci vyvážajúci výrobca upozornil inštitúcie na dve administratívne chyby vo výpočte oslobodenia od cla na dovoz jednej suroviny výrobného procesu a celkovej dovoznej hodnoty oslobodeného investičného majetku. Uvedené chyby sa opravili. Zrevidované sadzby subvencií sú 0,14 % v prípade bezcolného dovozu vstupných výrobkov a 0,72 % v prípade bezcolného dovozu investičného majetku. Zrevidovaná celková sadzba subvencie v prípade tohto systému je 0,86 %.

(27) Na základe uvedeného a vzhľadom na to, že neexistujú žiadne iné relevantné pripomienky, zistenia týkajúce sa tohto systému uvedené v odôvodneniach 20 až 44 dočasného nariadenia a upravené odôvodnením 26 súčasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

II) ***Financovanie vyvážajúceho výrobcu PET zo strany Národnej petrochemickej spoločnosti***

(28) Spolupracujúci vyvážajúci výrobca (spoločnosť Shahid Tondguyan Petrochemical Co. alebo STPC) tvrdil, že jeho hlavný akcionár, spoločnosť National Petrochemical Company (ďalej len „NPC“), nie je štátnym subjektom, a že VI nepoverila ani nenariadila NPC, aby uskutočnila platby STPC. Okrem toho uviedol, že financovanie STPC zo strany NPC sa musí považovať za návratné a nemôže sa teda považovať za subvenciu.

(29) V rámci reakcie na tieto tvrdenia je potrebné uviesť, že na posúdenie toho, či možno subjekt považovať za štátny subjekt na účely antisubvenčného prešetrovania, sú relevantné tieto faktory: 1) štátne vlastníctvo; 2) prítomnosť štátu v predstavenstve subjektu; 3) kontrola štátu nad činnosťami subjektu a dodržiavanie politík alebo záujmov štátu zo strany tohto subjektu a 4) skutočnosť, či je subjekt vytvorený

zákonom. Všetky tieto požiadavky boli analyzované, ako sa uvádza v odôvodnení 52 dočasného nariadenia. NPC ako štátny subjekt nepotrebuje poverenie alebo splnomocnenie, tieto koncepcie sa týkajú súkromných subjektov. Prešetrovaním sa v skutočnosti zistilo, že úlohou NPC je rozvíjať a prevádzkovať petrochemický priemysel krajiny, a že táto spoločnosť dostala od VI ďalšiu úlohu riadiť ako správny orgán štátu petrochemickú osobitnú hospodársku zónu. Každé tvrdenie spochybňujúce úlohu NPC ako štátneho subjektu sa teda musí zamietnuť.

(30) Pokiaľ ide o tvrdenie, že financovanie STPC je návratné, je dôležité uviesť, že prešetrovaním sa zistilo, že návratnosť tohto financovania je len hypotetickým tvrdením, pretože v žiadnej fáze konania nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že tieto finančné prostriedky sa skutočne splatili. Ako je uvedené v odôvodnení 51 dočasného nariadenia, skutočnosť, že nesplatené finančné prostriedky sa kumulovali najmenej od roku 2004 potvrdzuje, že ide o opakovanú subvenciu, ktorej účelom je udržať prevádzku jediného spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu v Iráne. Na základe uvedených skutočností sa príslušné tvrdenie musí zamietnuť.

(31) Spolupracujúci vyvážajúci výrobca takisto tvrdil, že výška subvencie bola nadhodnotená. V tejto súvislosti sa tvrdilo, že v Iráne je úplne bežnou obchodnou praxou neúčtovať úroky medzi materskou spoločnosťou (v tomto prípade NPC) a jej dcérskou spoločnosťou (v tomto prípade STPC). Takisto sa tvrdilo, že pri výpočte sadzby subvencie neboli použité údaje o celkovom financovaní poskytnutom NPC a celkovom obrate STPC správne, pretože údaj o obrate bol podhodnotený, a že sa mala použiť iná suma, kým celkové poskytnuté financovanie bolo nadhodnotené, pretože určité sumy by sa nemali pripísať finančným prostriedkom poskytnutým STPC zo strany NPC.

(32) Uvedené tvrdenia sa museli zamietnuť. Vzhľadom na predchádzajúce tvrdenie týkajúce sa výpočtu úrokovej sadzby je potrebné uviesť, že získané dôkazy nepotvrdzujú tvrdenie spoločnosti, že bežnou obchodnou praxou v Iráne je neúčtovať úroky medzi materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou v rámci ich finančných transakcií. Okrem toho, žiadna takáto prax nie je vôbec v súlade s bežným obchodným postupom súkromných investorov.

(33) Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenie, je dôležité uviesť, že výška subvencie sa vypočítala použitím údajov o financovaní a obrate, ktoré poskytol spolupracujúci vyvážajúci výrobca, a ktoré sa overili počas overovacej návštevy.

(34) Pokiaľ ide o údajný nový celkový obrat, je potrebné zdôrazniť, že údaj poskytnutý v čase predkladania pripomienok k dočasnému nariadeniu nie je podložený žiadnym overiteľným dôkazom a nezhoduje sa s tým, čo spoločnosť oznámila pred overovacou návštevou a počas nej.

(35) Pokiaľ ide o celkový údaj financovania, spolupracujúci vyvážajúci výrobca tvrdil, že určité sumy by sa nemali považovať za súčasť financovania STPC zo strany NPC. Toto tvrdenie však nemožno poskytnutými informáciami podložiť, pretože nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že príslušné sumy sa nevzťahujú na financovanie STPC zo strany NPC. V časti poskytnutých vysvetlení sa v skutočnosti potvrdilo, že spoločnosť NPC vystupovala ako štátny subjekt, pričom sa zaviazala k financovaniu spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu bez účtovania akéhokoľvek úroku, ktorý by mal byť zaplatený iným štátnym subjektom. Keďže neboli poskytnuté žiadne

overiteľné dôkazy, z celkovej sumy finančných prostriedkov nemožno odpočítať žiadnu sumu.

(36) VI tvrdila, že podľa článku 14 dohody WTO o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach sa podiel vlády na základnom imaní a poskytnutie úveru nepovažuje za poskytnutie výhody, takže financovanie SPTC zo strany NPC by sa nemalo považovať za subvenciu. Toto tvrdenie sa musí zamietnuť, pretože v tom istom článku 14 sa uvádza, že „podiel vlády na základnom imaní sa považuje za poskytnutie výhody len v prípade, že túto investíciu možno považovať za nezlučiteľnú s bežnou investičnou praxou súkromných investorov na území tejto krajiny“. Tento postup skutočne nie je v súlade s bežnými investičnými postupmi súkromných investorov, pretože žiadna komerčná organizácia v členskej krajine WTO by vedome nevkladala prostriedky do podobného nenávratného financovania. V každom prípade je potrebné poznamenať, že Irán nie je členom WTO.

(37) Vzhľadom na uvedené skutočnosti a vzhľadom na to, že neexistujú žiadne iné relevantné pripomienky, sa zistenia týkajúce sa tohto systému, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 45 až 57 dočasného nariadenia, týmto potvrdzujú.

3.1.3. Výška napadnuteľných subvencií

(38) Vzhľadom na odôvodnenia 21 až 37 je konečná výška napadnuteľných subvencií v súlade s ustanoveniami základného nariadenia, vyjadrená *ad valorem*, pre jediného spolupracujúceho iránskeho vyvážajúceho výrobcu 51,88 %.

3.2. Pakistan

3.2.1. Úvod

(39) Vláda Pakistanu (ďalej len „VP“) a spolupracujúci vyvážajúci výrobca predložili pripomienky k týmto systémom napadnutým v dočasnom nariadení:

I) systém výrobných kaucií;

II) dovoz zariadení, strojov a vybavenia v systéme výrobných kaucií;

III) tarifná ochrana pri nákupoch rafinovanej kyseliny tereftalovej na domácom trhu;

IV) režim konečnej dane;

V) systém dlhodobého financovania vývozu s pevnou sadzbou;

VI) systém financovania vývozu zo strany Štátnej banky Pakistanu;

VII) financovanie na základe obežníka F.E. Circular č. 25 Štátnej banky Pakistanu.

(40) VP v úvodnej poznámke uviedla, že Komisia nepochopila alebo prehliadla jej predchádzajúce podania v súvislosti so systémami subvencií. Spolupracujúci vyvážajúci výrobca v predbežnej poznámke tvrdil, že predchádzajúce podania VP poskytli podloženú právnu analýzu, ktorou sa preukazuje, že tieto systémy by sa nemali považovať za „zakázané“ subvencie. Táto strana takisto tvrdila, že zistenia Komisie v dočasnom nariadení sa zakladajú nielen na nesprávnom posúdení

skutočnosti, ale aj na nesprávnej právnej analýze. Táto strana ďalej tvrdila, že správna právna analýza je tá, ktorú predložila VP.

(41) Pokiaľ ide o podania pred dočasným nariadením, je potrebné uviesť, že Komisia ich počas prešetrovania dôkladne preskúmala, keďže spolu s príslušnými vyplnenými dotazníkmi a ďalšími poskytnutými údajmi boli súčasťou informácií, na základe ktorých sa dospelo k predbežnému stanovisku.

(42) Okrem toho je potrebné poznamenať, že Komisia presne uviedla právne ustanovenia príslušných systémov a z nich vyplývajúce praktické vykonávanie. Nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že uvedené právne ustanovenia sú nepresné. Pokiaľ ide o právnu analýzu Komisie, táto bola založená na príslušných ustanoveniach základného nariadenia a podložená dlhodobou právnou analýzou, ktorú EÚ využívala v predchádzajúcich antisubvenčných prešetrovaniach napríklad pri analýze systémov návratného cla, systémov vývozných úverov a systémov daní z príjmov[4]. Skutočnosť, že určitá strana nesúhlasí s predloženou právnou analýzou neznamená, že táto analýza nie je správna, najmä keď na podporu tohto tvrdenia nie je predložený žiadny dôkaz. Je to ešte zrejmejšie, keďže VP vyjadrila v rámci podania k dočasnému nariadeniu svoju vôľu zmeniť množstvo systémov podľa možností. Na základe uvedených skutočností sa tvrdenia uvedené v odôvodnení 40 museli zamietnuť.

3.2.2. Špecifické systémy

I) ***Systém výrobných kaucií***

(43) VP a spolupracujúci vyvážajúci výrobca zdôraznili svoje stanoviská, že systém výrobných kaucií je riadne spravovaný vďaka existencii účinného vykonávacieho a monitorovacieho systému, ktorý zaznamenáva spotrebu/odpočet a kontroluje bezcolný dovoz surovín a skutočnú spotrebu spoločnosti podľa jej záznamov o celkovej výrobe. Takisto tvrdili, že pomer vstup/výstup sa zakladá na skutočnej spotrebe príslušnej spoločnosti, ktorá tento systém využíva, a že záznamy o vstupoch sa overujú. Podľa tohto tvrdenia sa pomer vstup/výstup vytvoril pomocou overeného systému referenčných hodnôt, ktorý sa pravidelne aktualizoval na základe skutočnej spotreby spoločnosti. Po akejkoľvek zmene pomeru sa nadmerné odpustenie z predchádzajúceho obdobia pripočítalo späť s cieľom aktualizovať evidenciu zásob, pričom sa získal skutočný stav zásob, a spoločnosť využívajúca tento systém musí na základe tohto skutočného stavu zásob preukázať vývoz hotových výrobkov. Okrem toho, spolupracujúci vyvážajúci výrobca predložil dva listy, v ktorých oznamuje colným orgánom suroviny ušetrené v rámci systému výrobných kaucií, čím sa preukazuje, že táto spoločnosť bola oprávnená využiť prebytok vstupných surovín na výrobu tovaru na budúci vývoz.

(44) Pokiaľ ide o tento systém, ako je uvedené v odôvodnení 70 dočasného nariadenia, príslušná evidencia dodaného vstupného, vyrobeného a vyvezeného tovaru sa neviedla na základe skutočnej spotreby. Registrovala sa iba teoretická spotreba podľa osvedčenia o analýze s uvedením vstupných a výstupných pomerov všetkých surovín na výrobu 1 000 kg výstupov. Tieto vstupné a výstupné normy orgány stanovujú a pravidelne kontrolujú na základe informácií od spolupracujúceho vyvážajúceho

[4] Pozri napríklad nariadenie Rady (ES) č. 713/2005 (Ú. v. EÚ L 121, 13.5.2005, s. 1); nariadenie Rady (ES) č. 1176/2008 (Ú. v. EÚ L 319, 29.11.2008, s. 1).

výrobcu, ale neexistujú žiadne jasné pravidlá ani žiadna dokumentácia o tom, ako sa tieto kontroly vykonávajú. Navyše, po preskúmaní osvedčenia o analýze, ktoré naznačilo existenciu nadmerného odpustenia, orgány nevykonali žiadne ďalšie kroky s cieľom overiť celkovú predchádzajúcu skutočnú spotrebu a požiadať o platby uskutočnené v predchádzajúcich rokoch. Inými slovami, neuskutočnila sa žiadna kontrola nadmerného odpustenia ušlého cla. Spolupracujúci vyvážajúci výrobca tvrdil, že prebytok surovín z predchádzajúceho obdobia sa pripočítal späť s cieľom aktualizovať evidenciu zásob, pričom sa získal skutočný stav zásob. Je potrebné zdôrazniť, že v rámci takéhoto postupu sa predpokladá, že vyvážajúci výrobca z vlastnej iniciatívy oznámi príslušnému orgánu nadmerné odpustenie, ktoré sa uskutočnilo v predchádzajúcom období. Ešte zaujímavejšie je, že takýto postup nie je v právnych ustanoveniach, ktorými sa tento systém riadi, vôbec uvedený. Všetky uvedené skutočnosti potvrdzujú, že v prípade tohto systému neexistoval účinný vykonávací a monitorovací systém. Za týchto okolností sa všetky príslušné tvrdenia museli zamietnuť.

(45) Obidve strany takisto tvrdili, že clo bolo počas OP v rámci bežného dovozného režimu nulové, a že v rámci systému výrobných kaucií teda neexistuje žiadny ušlý zisk vlády z dovozu PTA.

(46) Toto tvrdenie sa muselo zamietnuť. Z informácií, ktoré tieto strany predložili, je jasné, že bežné clo na dovoz PTA je 7,5 %. Na základe výnimky a za určitých podmienok môžu strany využívať nulovú sadzbu cla. Skutočnosť, že VP vytvorila systém výrobných kaucií alebo systém tarifnej ochrany pri nákupoch PTA, v žiadnom prípade neznamená, že sadzba cla na všetok dovoz PTA je nulová. Existencia uvedených systémov vlastne potvrdzuje, že existuje ušlý zisk vlády, a to je dôvodom zavedenia špecifických systémov výnimiek so špecifickými pravidlami a oprávnenými prijímateľmi.

(47) Spolupracujúci vyvážajúci výrobca takisto tvrdil, že sa neporušuje článok 349 kapitoly XV pakistanských colných pravidiel 2001. V tejto súvislosti uviedol, že systém výrobných kaucií sa vzťahuje na celý podnik tejto spoločnosti, a priestory skladu teda spĺňali príslušné predpisy, na základe ktorých sa vyžaduje samostatný priestor so samostatným vchodom alebo východom oddelený od verejných priestorov, ktorý nemá žiadny iný vchod alebo východ, s jasne vyhradenými výrobnými priestormi a osobitnými skladmi hotových výrobkov, nepodarkov a odpadu v areáli.

(48) Vzhľadom na uvedené pripomienky je potrebné uviesť, že pri overovacej návšteve sa zistilo, že od vstupného tovaru obstaraného na mieste boli oddelené iba bezcolne dovezené suroviny. Miestnosti skladu, ktorý je colným skladom a skladom materiálov pod výrobnou kauciou, neboli v samostatnom priestore so samostatným vchodom alebo východom oddeleným od verejných priestorov, ktorý nemá žiadny iný vchod alebo východ, ako sa predpisuje v uvedenom článku 349. Okrem toho, tvrdenie tejto strany, že systém výrobných kaucií sa vzťahuje na celý podnik, nie je okrem analýzy znenia článku 349 založené na žiadnom overiteľnom dôkaze (napr. výslovné povolenie na plochu v súvislosti s výrobnou kauciou). Príslušné tvrdenia sa preto museli zamietnuť.

(49) Nedávno uskutočnila VP v súvislosti s týmto systémom administratívne zmeny. Zaviedla podrobnejšie vymedzenie systému výrobných kaucií v právnych predpisoch a prijala kroky na zlepšenie kontroly tohto systému zo strany príslušných orgánov.

(50) Pokiaľ ide o kontrolu systému výrobných kaucií vykonávanú týmito orgánmi, zavedenými zmenami sa neriešia najzávažnejšie nedostatky tohto systému, ktoré sa zistili v rámci súčasného prešetrovania, t. j.: i) nedostatočná evidencia skutočnej spotreby dovezených surovín a ii) nedostatočný systém kontroly zameraný skôr na skutočné výsledky ako na normy stanovené v minulosti. Okrem toho, keďže vykonávanie akejkoľvek zmeny uskutočnenej v súvislosti s týmto systémom si vyžaduje riadne overenie (uvedené problémy sa takisto týkajú riadenia tohto systému), na to, aby bolo možné dospieť k akémukoľvek záveru v súvislosti s vykonanými zmenami systému a spôsobom ich vykonávania a spôsobom zabezpečenia riadne spravovaného systému kontroly, je potrebný určitý čas.

(51) VP takisto vyjadrila svoju vôľu ponúknuť Komisii záväzok týkajúci sa praktického vykonávania pravidiel uplatniteľných na systém výrobných kaucií. Podľa tohto návrhu by záväzok spočíval v predložení dôkazu o tom, že spolupracujúci vyvážajúci výrobca dodržiava nové pravidlá (napr. úprava priestorov, revízia pomerov vstup/výstup, odpustenie cla), pričom by sa predkladali pravidelné správy a Komisii by sa umožnili overovacie návštevy.

(52) Vzhľadom na uvedené je potrebné poznamenať, že týmto navrhovaným záväzkom VP nepriamo potvrdzuje všetky nedostatky uvedené v dočasnom nariadení, ktoré sa týkajú tohto systému. Navyše, ako sa uvádza v odôvodnení 50, nie je možné prijať záväzok, ktorého predmetom je riadenie systému, na základe dôkazu, ktorý by existoval až v budúcnosti. Na záver, takýto záväzok nie je praktický, pretože potrebné monitorovanie by si skutočne vyžadovalo pravidelné opakovanie významných častí prešetrovania. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v prípade dodržania príslušných ustanovení článku 19 základného nariadenia môžu VP a/alebo spolupracujúci vyvážajúci výrobca požiadať o predbežné preskúmanie opatrení.

(53) Na základe uvedeného a vzhľadom na to, že neexistujú žiadne iné relevantné pripomienky, zistenia týkajúce sa tohto systému uvedené v odôvodneniach 60 až 80 dočasného nariadenia a upravené odôvodneniami 44 až 52 súčasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

II) ***Dovoz zariadení, strojov a vybavenia v systéme výrobných kaucií***

(54) Pokiaľ ide o tento systém, obe strany tvrdili, že na výpočet subvenčného rozpätia sa mala použiť úroková sadzba dostupná príslušnému vývozcovi počas OP. Tieto strany navyše tvrdili, že keďže sa zariadenia, stroje a vybavenie použili na výrobu PET určeného na vývoz aj na domáci predaj, subvenčné rozpätie by sa malo stanoviť na základe celkového obratu vyvážajúceho výrobcu.

(55) V rámci reakcie na toto tvrdenie je potrebné uviesť, že úroková sadzba použitá na výpočet je komerčnou úrokovou sadzbou, ktorá sa počas OP uplatňovala v Pakistane, a jej zdrojom je internetová stránka Štátnej banky Pakistanu. Táto sadzba predstavuje bežnú úrokovú sadzbu prevládajúcu na trhu. V súvislosti s menovateľom vo výpočte subvencie je potrebné uviesť, že podmienkou využívania tohto systému je inštalácia strojov dovezených v rámci systému výrobných kaucií, ktorý je systémom bezcolného dovozu surovín používaných iba na následný vývoz výroby v rámci tohto systému. Výška subvencie (činiteľ) sa teda musí vzťahovať na celý obrat vývozu počas OP, pretože subvencia závisí od výkonnosti vývozu. Všetky uvedené tvrdenia sa v dôsledku toho museli zamietnuť.

(56) Vzhľadom na uvedené skutočnosti a vzhľadom na to, že neexistujú žiadne iné relevantné pripomienky, sa zistenia týkajúce sa tohto systému, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 81 až 92 dočasného nariadenia, týmto potvrdzujú.

III) ***Tarifná ochrana pri nákupoch rafinovanej kyseliny tereftalovej na domácom trhu***

(57) VP tvrdila, že cena miestne vyrábanej PTA nie je o 7,5 % nižšia ako medzinárodná cena, a že vrátenie sa neposkytuje iba na miestne vyrábanú PTA, ale aj na dovezenú PTA. Spolupracujúci vyvážajúci výrobca tvrdil, že tento systém umožňuje vrátenie cla v prípade miestne vyrábanej aj v prípade dovezenej PTA, a v rámci neho sa teda neuprednostňuje obstarávanie miestne vyrábanej PTA. Takisto sa tvrdilo, že právne predpisy neobmedzujú prístup k tomuto systému.

(58) Uvedené tvrdenia sa museli zamietnuť. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že v rámci tohto systému sa poskytuje finančný príspevok v podobe priameho prevodu finančných prostriedkov, pričom pre prijímajúcu spoločnosť to jednoznačne predstavuje výhodu. Na základe analýzy informácií predložených VP je zrejmé, že oprávnená spoločnosť môže: i) na domácom trhu kúpiť PTA a získať kompenzačnú pomoc vo výške 7,5 % z ceny zaplatenej za miestne vyrobenú PTA alebo ii) doviezť PTA a získať vrátenie uplatniteľného cla (7,5 %) zaplateného za dovoz PTA. Druhá uvedená možnosť však nie je povolená, ak oprávnená spoločnosť využíva systém návratného cla (napríklad výrobné kaucie) na dovoz PTA. Na základe uvedeného je jasné, že spolupracujúci vyvážajúci výrobca bol de jure donútený využívať tento systém výlučne na nákup miestne vyrábanej PTA, pretože na dovezenú PTA súčasne využíval výrobné kaucie. Okrem toho je jasné, že aj keby oprávnená spoločnosť využívala obidve dostupné možnosti systému (t. j. vzdala by sa možnosti využívať návratný systém výrobných kaucií), očakávané náhrady by boli iné, keby sa sadzba vypočítala na základe celej domácej fakturovanej ceny a keby sa vypočítala na základe deklarovanej colnej hodnoty, ktorá nie je nevyhnutne celou fakturovanou cenou. Neboli predložené žiadne podložené dôkazy, ktorými by bolo možné spochybniť uvedené závery. Na záver, pokiaľ ide o tvrdenie, že neexistujú obmedzenia prístupu k tomuto systému, prešetrovaním sa preukázalo, že v príslušných právnych predpisoch sa jasne uvádza menný zoznam oprávnených strán. Miestne vyrábaná PTA v každom prípade nepodlieha žiadnemu clu a „vrátenie“ vo výške 7,5 % je teda priamym prevodom finančných prostriedkov alebo čistým grantom. Pre výrobcu PET je jedinou možnosťou ako získať túto subvenciu, t. j. grant, kúpiť miestne vyrábanú PTA. Na druhej strane, akékoľvek „vrátenie“ cla na dovezenú PTA je výnimkou zo zaplatenia splatného cla a nie je priamym prevodom finančných prostriedkov; tieto dve situácie teda nie sú rovnocenné.

(59) V dôsledku toho predstavuje tento systém jasnú výhodu pre domáceho kupujúceho, t. j. výrobcu PET, v podobe priameho prevodu finančných prostriedkov a je špecifický v zmysle článku 4 ods. 4 písm. b) základného nariadenia, pretože táto subvencia je podmienená využívaním domáceho a nie dovezeného tovaru, keďže na priamy grant je oprávnený iba domáci tovar. Okrem toho sa táto subvencia môže tiež považovať za špecifickú v zmysle článku 4 ods. 4 písm. a) základného nariadenia vzhľadom na to, že samotné právne predpisy jednoznačne obmedzujú prístup k tomuto systému na určité podniky, ktoré patria do odvetvia výroby polyesteru.

(60) Pokiaľ ide o tento systém, VP spolu so svojimi pripomienkami k dočasnému nariadeniu predložila nariadenie vlády z 28. júna 2010, v ktorom sa uvádza, že colný

predpis č. 1045(I)/2008 sa zrušil s účinnosťou od 1. júla 2010. VP uviedla, že týmto krokom sa zabezpečí, aby už žiadny z používateľov PTA nemal nárok na vrátenie v prípade miestne vyrábanej alebo dovezenej PTA.

(61) Okrem toho, z novinového výstrižku, ktorý v tej istej záležitosti predložil spolupracujúci vyvážajúci výrobca, je zrejmé, že VP sa rozhodla zrušiť predpis týkajúci sa tohto systému, aby Pakistan splnil medzinárodné normy v tejto súvislosti. Spolupracujúci vyvážajúci výrobca podložil informácie poskytnuté VP údajmi, ktoré potvrdzujú, že od 1. júla 2010 už nie je možné pri nákupe miestne vyrábanej PTA získať príslušný grant. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v súlade s článkom 15 základného nariadenia sa žiadne opatrenie neukladá, ak bola subvencia zrušená alebo ak sa preukázalo, že subvencia už pre príslušných vývozcov nepredstavuje žiadnu výhodu. Z uvedených informácií vyplýva, že Pakistan v podstate uznal, že body uvedené v dočasnom nariadení v súvislosti s týmto systémom si z jeho strany vyžadovali nápravné opatrenia, že VP tento systém ukončila a že spolupracujúci vyvážajúci výrobca už nemá vo vzťahu k tomuto systému žiadne výhody. Za týchto okolností sa usudzuje, že podmienky uvedené v článku 15 základného nariadenia sú splnené a tento systém by sa teda nemal napadnúť.

(62) Na základe uvedeného a vzhľadom na to, že neexistujú žiadne iné relevantné pripomienky, zistenia týkajúce sa tohto systému uvedené v odôvodneniach 93 až 105 dočasného nariadenia a upravené odôvodneniami 58 až 61 súčasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

IV) ***Režim konečnej dane***

(63) Obe strany tvrdili, že tento systém je odlišným daňovým systémom a nemal by sa napádať, keďže Pakistan má daňovú suverenitu a môže si tak slobodne zvoliť daňový systém, ktorý chce používať. Takisto sa tvrdilo, že režim konečnej dane nepredstavuje nijaký finančný príspevok pre žiadnu z obchodných spoločností a je všeobecným pravidlom zdaňovania v Pakistane (zrážková daň vo výške 1 % v čase realizácie devízového výnosu), ktorý funguje na inom princípe a základe ako bežný daňový režim, ktorým sa príjmy dosiahnuté na vnútroštátnom území zdaňujú 35 %. Podľa názoru týchto strán nie je možné určiť, ktorý z týchto dvoch systémov je prijateľnejší tak, aby režimom konečnej dane nedochádzalo k ušlým príjmom ani k hromadeniu vládnych príjmov, ktoré sú inak splatné.

(64) V súvislosti s týmito tvrdeniami je potrebné poznamenať, že tu nejde o spochybnenie suverenity Pakistanu, ale o údajné subvencie udelené určitým vyvážajúcim výrobcom. Navyše treba pripomenúť, že zisky z vývozu sú zdaňované iným spôsobom ako zisky z domáceho predaja. Vzhľadom na to, že tento daňový režim vedie k nižšiemu zdaňovaniu ziskov z vývozu ako ziskov z domáceho predaja, je považovaný za subvenciu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. a) bod ii) a článku 3 ods. 2 základného nariadenia v podobe ušlých vládnych príjmov, z ktorých sa poskytuje zvýhodnenie prijímajúcej spoločnosti. Zároveň je to aj osobitná subvencia podľa článku 4 ods. 4 písm. a) za predpokladu, že sa podmieňuje uskutočnením vývozu.

(65) Okrem toho spolupracujúci vyvážajúci výrobca poskytol vo formáte Excel niekoľko výpočtov za roky 2008 a 2009, ako aj výzvu na zaplatenie dane a rozhodnutie o prepočítaní dane vydané zástupcom komisára pre daň z príjmu, v ktorom sa zmenilo niekoľko číselných údajov uvedených vo výkaze vrátenej dane z príjmu za rok 2008.

Vláda Pakistanu doložila tvrdenia spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu argumentom, že podľa poskytnutých výpočtov zaplatil spolupracujúci vyvážajúci výrobca na daniach viac v režime konečnej dane, ako by bol zaplatil v prípade uplatňovania bežného daňového režimu.

(66) Tieto argumenty sa museli zamietnuť. Po prvé, poskytnuté výpočty nie sú súčasťou výkazu vrátenej dane z príjmu spoločnosti ani iného úradného dokumentu daňového orgánu. Preto neexistuje nijaký presvedčivý dôkaz, že sú presným obrazom záväzkov spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu týkajúcich sa dane z príjmu.

(67) Po druhé, analýza predložených úradných daňových tlačív (výzva na zaplatenie dane a rozhodnutie o prepočítaní dane) v nijakom prípade nepotvrdzuje tvrdenia strán o výške dane, ktorá sa má zaplatiť v rozdielnych daňových režimoch.

(68) V súvislosti s predloženou dokumentáciou odkazujúcou na rok 2008 nedokázali strany preukázať, akým spôsobom sa môžu uvedené sumy presne zhodovať s výkazom vrátenej dane z príjmu spoločnosti za rok 2008 a s dvoma dokumentmi, ktoré následne vydal príslušný daňový úrad. Pokiaľ ide o tieto dva dokumenty, zdá sa, že potvrdzujú žiadosť adresovanú spoločnosti o zaplatenie dane z príjmu z jej vnútroštátnych príjmov. Napriek tomu z predložených informácií nie je celkom jasné, či táto daň (alebo akákoľvek iná daň) bola skutočne zaplatená alebo či sa spoločnosť proti spomínanej výzve na zaplatenie dane odvolala. Takisto nie je jasné ako sa mohli sumy uvedené vo výpočtoch vo formáte Excel zhodovať tak s výkazom vrátenej dane z príjmu spoločnosti, ako aj s rozhodnutím daňového úradu o prepočítaní dane. V každom prípade, ak sa má vychádzať z toho, že suma stanovená vo výzve na zaplatenie dane bola uhradená, nič to nezmení na tvrdení, že spolupracujúci vyvážajúci výrobca zaplatil na dani menej, ako by bol zaplatil, keby sa na vývoznú daň vzťahovala 35 % sadzba.

(69) V súvislosti s predloženou dokumentáciou odkazujúcou na rok 2009 treba poznamenať, že strany neposkytli výkaz vrátenej dane z príjmu spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu za rok 2009. Namiesto toho, aby predložili úradné daňové priznania a výkazy vrátenia dane, ako dôkaz poskytli iba výpočet vo formáte Excel. Takéto informácie sa samozrejme nedajú overiť a nemôžu podložiť nijaké tvrdenie súvisiace s vývojom dane z príjmu po období prešetrovania. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že vláda Pakistanu a/alebo spolupracujúci vyvážajúci výrobca môžu v prípade, že budú splnené príslušné ustanovenia článku 19 základného nariadenia, požiadať o predbežné preskúmanie daných opatrení.

(70) Pri prepočte subvencie v režime konečnej dane sa objavila administratívna chyba v súvislosti s vývoznými príjmami spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu uvedenými vo výkaze vrátenej dane spoločnosti za rok 2008. Táto chyba bola následne opravená. Sadzba subvencie pre vyvážajúceho výrobcu stanovená v súlade s týmto systémom v priebehu obdobia prešetrovania predstavuje 1,97 % (namiesto 1,95 %).

(71) Vzhľadom na uvedené skutočnosti a bez akýchkoľvek ďalších relevantných pripomienok sa týmto potvrdzujú zistenia týkajúce sa tohto systému, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 106 až 116 dočasného nariadenia, s pripomienkami uvedenými v predchádzajúcom odôvodnení 70.

V) ***Systém dlhodobého financovania vývozu s pevnou sadzbou***

(72) Obe strany tvrdili, že úrokovou sadzbou použitou pri výpočte subvenčného rozpätia tohto systému financovania má byť úroková sadzba, ktorá platila v čase, keď vyvážajúci výrobca jednal o financovaní s fixnou sadzbou, konkrétne sadzba na roky 2004 – 2005. Okrem toho menovateľom pri výpočte dočasného subvenčného rozpätia by mal byť celkový obrat spoločnosti a nie celkový obrat z vývozu za predpokladu, že výrobu domácich a vývozných artiklov zabezpečujú rovnaké výrobné prevádzky financované systémom dlhodobého financovania vývozu s pevnou sadzbou.

(73) Tieto tvrdenia museli byť zamietnuté. Po prvé je potrebné objasniť, že sadzba používaná pri výpočtoch je komerčnou úrokovou sadzbou, ktorá prevládala počas OP v Pakistane, a jej zdrojom je internetová stránka Štátnej banky Pakistanu. Financovanie dohodnuté v rokoch 2004/2005 príslušný vývozca čerpal v splátkach. Na výpočet výšky subvencie sa použila výška úveru čerpaného počas OP tak, ako ju oznámil spolupracujúci vyvážajúci výrobca. Pri kontrole výhody získanej niektorou zo strán v určitom období prešetrovania sa uplatniteľná komerčná úroková sadzba prevládajúca na trhu počas OP bežne porovnáva so sadzbou úveru čerpaného počas OP, a to sa urobilo aj v tomto prípade. Pokiaľ ide o menovateľa pri výpočte subvencie, je potrebné pripomenúť, že predpokladom na získanie výhody zo systému je, že spoločnosť musí priamo alebo nepriamo vyviezť najmenej 50 % svojej ročnej produkcie. Preto sa výška subvencie (v čitateli) musí vzťahovať na obrat z vývozu príslušného výrobku v období prešetrovania, keďže subvencia sa podmieňuje uskutočneným vývozom.

(74) Vzhľadom na uvedené skutočnosti a bez akýchkoľvek ďalších relevantných pripomienok sa týmto potvrdzujú zistenia týkajúce sa tohto systému, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 117 až 133 dočasného nariadenia.

VI) ***Systém financovania vývozu zo strany Štátnej banky Pakistanu***

(75) Vláda Pakistanu predložila dôkaz o tom, že odvetvie s PET bolo dňa 28. júna 2010 vylúčené zo systému Štátnou bankou Pakistanu. Na základe toho sa tvrdilo, že tento systém je v súlade s ustanoveniami článku 15 základného nariadenia a že zo strany Komisie by nemalo dôjsť k napadnutiu, pretože sa ukázalo, že subvencia bola zrušená. V tejto súvislosti spolupracujúci vyvážajúci výrobca argumentoval tým, že podľa obežníka č. 9/2010 vydaného Štátnou bankou Pakistanu dňa 28. júna 2010 spoločnosť splatila všetky sumy v systéme financovania vývozu a že 30. júna 2010 už nebola v systéme financovania vývozu žiadna dlžná suma.

(76) V súvislosti s týmto tvrdením treba pripomenúť, že v článku 15 základného nariadenia sa ustanovuje, že nesmú byť uložené žiadne opatrenia ak sa subvencia zruší alebo sa dokáže, že subvenciou sa viac neposkytuje zvýhodnenie dotknutému vývozcovi. V súvislosti s predloženou dokumentáciou súvisiacou s nástrojmi systému financovania vývozu treba poznamenať, že v rozhodnutí Štátnej banky Pakistanu sa skutočne tvrdí, že v tomto systéme banky nemôžu povoliť finančné nástroje pre PET. V spomínanom texte sa tiež píše, že existujúce nástroje pridelené vývozcom ostávajú v platnosti až do dátumu splatnosti dotknutých pôžičiek, pričom uskutočnený vývoz sa berie do úvahy v prípade spoločností, ktoré si požičali v období od 2009 – 2010 a na nároky do roku 2011. Pokiaľ ide o tieto body, VP vysvetlila, predložením potrebnej dokumentácie, že spoločnosti, ktoré v tomto systéme nezískali krátkodobé pôžičky v období pakistanského fiškálneho roka 2009 – 2010 (t. j. do 30. júna 2010) nemajú v prechodnom období do roku 2011 nárok na žiadnu z výhod. Pokiaľ ide o tvrdenie, že

spolupracujúci vyvážajúci výrobca nedlhuje v systéme financovania vývozu žiadne financie, treba poznamenať, že toto tvrdenie bolo podložené niekoľkými dôkazmi predloženými dotknutými bankami a doplnené autorizovaným účtovníkom. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sa dospelo k záveru, že strany boli schopné dokázať, že systémom financovania vývozu už nie je dotknutým vývozcom poskytované žiadne zvýhodnenie. To znamená, že podmienky stanovené v článku 15 sú splnené a tvrdenia sa považujú za oprávnené. Preto sa dospelo k záveru, že tento systém by nemal byť predmetom napadnutia.

(77) Spolupracujúci vyvážajúci výrobca tvrdil aj to, že úrokovou sadzbou použitou pri výpočte subvenčného rozpätia má byť krátkodobá úroková sadzba dostupná pre spoločnosť v období prešetrovania. Takisto tvrdil, že získané finančné prostriedky sa využívajú na pokrytie celkových finančných potrieb súčasných aktív spoločnosti tak v prípade domáceho, ako aj zahraničného predaja, a teda menovateľom pri výpočte subvenčného rozpätia by mal byť celkový obrat spoločnosti.

(78) Tieto tvrdenia museli byť zamietnuté. Treba poznamenať, že sadzba používaná pri výpočtoch je komerčnou úrokovou sadzbou platnou v období prešetrovania v Pakistane, ktorá bola uvedená na internetovej stránke Štátnej banky Pakistanu. Táto sadzba predstavuje bežnú úrokovú sadzbu prevládajúcu na trhu. Pokiaľ ide o menovateľa pri výpočte subvencie, treba poznamenať, že predpokladom na priznanie tohto systému je buď vykonanie osobitných vývozných transakcií, alebo celkové uskutočnené vývozy. Preto sa výška subvencie (v čitateli) musí vzťahovať na obrat z celkového vývozu príslušného výrobku v období prešetrovania, keďže subvencia sa podmieňuje uskutočneným vývozom.

(79) Vzhľadom na uvedené skutočnosti a bez akýchkoľvek ďalších relevantných pripomienok sa týmto potvrdzujú zistenia týkajúce sa tohto systému, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 134 až 148 dočasného nariadenia, s pripomienkami uvedenými v odôvodneniach 75 až 78.

(VII) ***Financovanie na základe F.E. obežníka č. 25 Štátnej banky Pakistanu***

(80) Obe strany preukázali, že Štátna banka Pakistanu nijakým spôsobom nezasahuje do tohto systému, že financovanie zabezpečujú komerčné banky bez zvýhodnených úrokových sadzieb a že systém nie je podmienený uskutočneným vývozom, keďže ho môžu využívať tak vývozcovia, ako aj dovozcovia.

(81) Predložené argumenty boli posúdené s prihliadnutím na príslušné právne ustanovenia a vykonávanie systému v praxi a považujú sa za oprávnené. Preto sa dospelo k záveru, že tento systém by nemal byť predmetom napadnutia. Keďže systém v rámci obežníka Štátnej banky Pakistanu č. 25 nie je predmetom kompenzácie, nevyžadujú sa reakcie na príslušné pripomienky k zverejneniu.

3.2.3. *Výška napadnuteľných subvencií*

(82) Vzhľadom na uvedené skutočnosti konečná výška napadnuteľných subvencií v súlade s ustanoveniami základného nariadenia vyjadrená *ad valorem* pre jediného spolupracujúceho pakistanského vyvážajúceho výrobcu je 5,15 %.

3.3. Spojené arabské emiráty (SAE)

3.3.1. Úvod

(83) Vláda Spojených arabských emirátov (ďalej len vláda SAE)a spolupracujúci vyvážajúci výrobca predniesli pripomienky k týmto systémom napadnutým v dočasnom nariadení:

I) federálny zákon č. 1 z roku 1979;

II) zóna voľného obchodu.

3.3.2. Špecifické systémy

I) ***Federálny zákon č. 1 z roku 1979***

(84) Vláda SAE uviedla, že daný systém podľa federálneho zákona č. 1 z roku 1979 je prístupný, do šírky i horizontálne, všetkým odvetviam priemyslu a podnikateľským subjektom v SAE a je prideľovaný bez výnimky. Spolupracujúci vyvážajúci výrobca uviedol, že licencia vydaná v zmysle federálneho zákona č. 1 z roku 1979 má predpoklad existovať a fungovať v SAE.

(85) V súvislosti s touto skutočnosťou treba poznamenať, že prešetrovaním sa zistilo, že priemyselné podniky môžu v SAE fungovať na základe niekoľkých odlišných typov licencií. Skutočne, okrem licencie udelenej v zmysle federálneho zákona č. 1 z roku 1979 môže priemyselný podnik fungovať aj s licenciou vydanou regionálnymi orgánmi v tom emiráte, v ktorom vznikol. To bol prípad aj spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu, ktorý vlastní licenciu vydanú vládou emirátu Ras al Khaimah. Okrem toho môže priemyselný podnik fungovať v rámci zóny voľného obchodu, v ktorej sa v zmysle spomínaného zákona nevyžaduje žiadna licencia. Preto nie je správne tvrdiť, že všetky priemyselné podniky v SAE fungujú v zmysle federálneho zákona č. 1 z roku 1979. Z tohto dôvodu nie je dokázané, že systém je prideľovaný automaticky, takže sa príslušné tvrdenie zamietlo.

(86) Obe strany tvrdili, že požiadavky vyplývajúce zo zákona sú iba nevyhnutnými predpokladmi na to, aby sa mohol v krajine uskutočniť akýkoľvek priemyselný projekt bez potreby získania výnimiek z platenia dovozných ciel, a preto je analýza Komisie v dočasnom nariadení týkajúca sa článkov 12, 13 a 21 federálneho zákona č. 1 chybná. Vláda SAE takisto tvrdila, že s ohľadom na článok 13 nemá pojem „uvažovaný“ v arabskom znení zákona záväzný charakter. Vláda SAE takisto argumentovala, že články 11 a 12 spomínaného zákona sa v praxi nikdy neuplatňovali, keďže technická komisia zodpovedná za odporúčania určené ministrovi v súvislosti s ich uplatňovaním nebola nikdy zriadená. Odznelo aj tvrdenie, že význam odboru priemyselného rozvoja je stanovený v „Príručke elektronického priemyselného systému“ vydanej ministerstvom a spomínanej v odôvodnení 173 dočasného nariadenia.

(87) Tieto tvrdenia museli byť zamietnuté. Treba poznamenať, že články 13 a 21 daného zákona sú súčasťou postupného procesu plánovaného v rámci analýzy priemyselnej licencie podľa federálneho zákona č. 1 z roku 1979. Pokiaľ ide o články 11 a 12, treba poznamenať, že v týchto článkoch je stanovená úloha a povinnosti viacerých orgánov štátneho úradu udeľujúcich priemyselné licencie podľa federálneho zákona č. 1 z roku 1979. Skutočnosť, že nebol nikdy zriadený orgán, hoci sa to v zákone predpokladá, ktorý by zodpovedal za: i) posúdenie podnetov prichádzajúcich z odboru priemyselného rozvoja a ii) odporúčania určené ministrovi vo veci schválenia alebo

zamietnutia žiadostí potvrdzuje, že právne predpisy, ktorými sa udeľujúci orgán riadi sa v praxi nedodržiavajú, a preto v záležitostiach udeľovania subvencií neexistuje právna istota. Navyše tvrdenie vlády SAE týkajúce sa technickej komisie je v skutočnosti v protiklade s predchádzajúcimi tvrdeniami, podľa ktorých minister požiadal komisiu, aby pripomienkovala možnú úpravu daného zákona. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu „uvažovaný“ v článku 13 federálneho zákona, treba poznamenať, že jeho anglické znenie bolo jediným textom, ktorý vláda SAE predložila v priebehu prešetrovania. Okrem toho bol predložený až po zverejnení skutočnosti, že môžu existovať rozdiely vo vymedzení pojmov v anglických a arabských textoch. Skutočnosť, že obe znenia textu vyvolávajú pochybnosti o určitých pasážach v kritériách oprávnenosti je opäť jasným dôkazom toho, že kritériám a podmienkam prideľovania subvencií chýba právna jednoznačnosť. Pokiaľ ide o význam odboru priemyselného rozvoja, treba poznamenať, že neboli predložené žiadne nové informácie, ktoré by mohli spochybniť zistenia z prešetrovania.

(88) Vláda SAE predložila dôkaz o tom, že priemyselné štatistiky dokazujú, že existuje viac ako 4000 priemyselných firiem registrovaných v zmysle federálneho zákona č. 1 z roku 1979. Obe strany tvrdili, že Komisia nedokázala predložiť pozitívne dôkazy o tom, že úrady SAE uplatňovali diskrečné právo pri udeľovaní alebo zamietaní žiadostí v rámci systému.

(89) Tieto tvrdenia museli byť zamietnuté. Treba poznamenať, že sa prešetrovaním zistilo, že udeľovanie priemyselnej licencie podľa federálneho zákona č. 1 z roku 1979 nie je automatické a že pravidlá, ktorými sa riadi proces udeľovania vybraným príjemcom, nie sú objektívne. S prihliadnutím na skutočnosť, že systém vznikol tak, aby bol v špecifickom súlade s ustanoveniami článku 4 ods. 2 písm. a) a článku 4 ods. 2 písm. b) základného nariadenia, bolo úlohou vlády SAE v súlade s ustanoveniami článku 4 ods. 2 písm. c) základného nariadenia dokázať jej tvrdenie, že od uzákonenia zákona boli schválené žiadosti všetkých strán, ktoré požadovali priemyselnú licenciu podľa federálneho zákona č. 1 z roku 1979. V tejto súvislosti neboli predložené žiadne overiteľné informácie.

(90) Obe strany tvrdili, že všetky priemyselné podniky v SAE získali colné výnimky na svoju produkciu. Spolupracujúci vyvážajúci výrobca takisto tvrdil, že „Prieskum obchodnej politiky WTO“ zameraný na SAE a uverejnený v roku 2006 analyzoval federálny zákon č. 1 z roku 1979 a zistil, že colné výnimky sú udeľované všetkým priemyselným koncernom. Takisto sa argumentovalo, že systém je kontrolovaný, keďže priemyselné licencie sa každoročne obnovujú, že spoločnosti v systéme hlásia dovoz materiálov oslobodených od cla a že úrady dovoz oslobodený od cla nepovolia, pokiaľ vstupné položky nesúvisia s výrobou.

(91) Tieto tvrdenia museli byť zamietnuté. Je vhodné poznamenať, že colné výnimky sa udeľujú spoločnostiam, ktorým bol systém priznaný v zmysle federálneho zákona č. 1 z roku 1979 a že bežná colná sadzba pre suroviny nie je nulová. Spolupracujúci vyvážajúci výrobca nevedel preukázať prečo má byť všeobecné vyhlásenie uvedené v „Prieskume obchodnej politiky WTO“ presnejšie ako podrobná analýza založená na overovacej misii, ktorá sa v zmysle dočasného nariadenia týka explicitne oprávnenosti a vykonávania federálneho zákona č. 1 z roku 1979 v praxi. Čo je dôležitejšie, prešetrovaním sa zistilo, že úrady postupovali pri správe dovozu materiálov oslobodených od cla v rámci systému diskriminačne. Skutočne, keďže neexistujú pravidlá o spôsobe, akým sa schvaľujú alebo zamietajú žiadosti o dovoz

oslobodený od cla a keďže neexistuje účinný systém na overenie správy tohto systému, nie je jasné prečo jedna strana môže v určitom čase dovážať bez cla a v inom sa jej takýto dovoz nepovolí. Práve toto bol prípad spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu, ktorý bol z času na čas požiadaný zaplatiť clo bez toho, aby mu to udeľujúci orgán odôvodnil. Preto obe strany nedokázali predložiť žiadne dôkazy, ktorými by podložili svoje tvrdenia týkajúce sa správy systému a povoľovania dovozov bez cla.

(92) Odznelo aj tvrdenie, že systém je riadený podľa objektívnych kritérií, konkrétne na základe požiadavky, že sa colné výnimky môžu týkať len takého dovážaného tovaru, ktorý priemyselné podniky používajú vo výrobe. Toto tvrdenie sa muselo zamietnuť, pretože tak, ako je vysvetlené v odôvodneniach 89 a 91, neexistuje dôkaz o existencii týchto objektívnych kritérií.

(93) Vláda SAE tvrdila, že federálny zákon č. 1 z roku 1979 sa reviduje a že o tom informovala aj Komisiu. Takisto sa argumentovalo, že Komisia nevzala do úvahy informácie a dokumenty predložené vládou SAE a neposkytla argumenty ani pozitívne dôkazy o faktoch a právnom predpise, na základe ktorých formulovala svoj záver.

(94) V tejto súvislosti treba poznamenať, že Komisia dôkladne posúdila a zanalyzovala všetky informácie predložené stranami. Pokiaľ ide o revíziu federálneho zákona č. 1 z roku 1979, je vhodné poznamenať, že text, ktorý vláda SAE poskytla, je interným návrhom ministerstva financií a priemyslu. Ako taký nemá žiadnu právnu hodnotu. Prešetrujúci orgán musí analyzovať platné právne ustanovenia a spôsob, akým sú vykonávané a nie nezáväzný návrh, ktorý nebol schválený správnymi a legislatívnymi orgánmi SAE, a ktorý nebol uzákonený. Čo je dôležitejšie, skutočnosť, že vláda SAE v súčasnosti pracuje na možnej novelizácii federálneho zákona č. 1 z roku 1979 potvrdzuje, že príslušné orgány si uvedomujú potrebu, ako tvrdí vláda SAE, odstrániť nesúlad s dohodou WTO o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach.

(95) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa týmto potvrdzujú zistenia týkajúce sa tohto systému, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 166 až 183 dočasného nariadenia.

II) ***Zóna voľného obchodu***

(96) Obe strany tvrdili, že všetky podnikateľské subjekty v SAE môžu dovážať investičný majetok bez cla.

(97) V tejto súvislosti treba poznamenať, že sa prešetrovaním zistilo, že spoločnosti nachádzajúce sa v zóne voľného obchodu dovážajú investičný majetok bez cla. Skutočnosť, že jednej strane môže byť rovnaká výhoda priznaná aj v inom systéme (konkrétne federálnym zákonom č. 1 z roku 1979) neznamená, že dotknutá subvencia sa nepovažuje za napadnuteľnú. Navyše, strany neboli schopné predložiť žiaden konkrétny dôkaz, ktorý by vyvrátil zistenia z prešetrovania v súvislosti so zónou voľného obchodu. S prihliadnutím na túto skutočnosť museli byť prednesené tvrdenia zamietnuté.

(98) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa týmto potvrdzujú zistenia týkajúce sa tohto systému, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 184 až 199 dočasného nariadenia.

3.3.3. *Výška napadnuteľných subvencií*

(99) Vzhľadom na uvedené skutočnosti konečná výška napadnuteľných subvencií v súlade s ustanoveniami základného nariadenia vyjadrená *ad valorem* pre jediného spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu zo Spojených arabských emirátov je 5,13 %.

3.4. *Pripomienky ku konečnému zverejneniu*

(100) Treba pripomenúť, že všetky zainteresované strany dostali možnosť vyjadriť sa a vzniesť námietky ihneď po konečnom zverejnení. Pripomienky boli zvážené a v oprávnených prípadoch zohľadnené, ale svojou podstatou nedokázali zmeniť už uvedené fakty a úvahy.

(101) Spolupracujúci iránsky vyvážajúci výrobca opätovne predložil svoju analýzu faktov prípadu, ale neponúkol nijaké nové rozhodujúce dôkazy, ktoré by vyvrátili zistenia z prešetrovania.

(102) Vláda Pakistanu vyjadrila nespokojnosť so zamietnutím krokov, ktoré podnikla v súvislosti so systémom výrobných kaucií a opakovane vznášala námietky proti systému dlhodobého financovania vývozu s pevnou sadzbou a proti režimu konečnej dane. Zároveň predložila nové rozhodnutie Federálnej rady pre príjmy vydané 27. júla 2010, ktorým sa stanovuje 3 % colná sadzba na dovoz PTA (suroviny na výrobu PET) a namietala, že inštitúcie musia podľa zákona prepočítať subvenčné rozpätie stanovené pre systém výrobných kaucií. Toto tvrdenie sa muselo zamietnuť, pretože nič nenasvedčuje tomu, že by subvencia prestala existovať. Vláda Pakistanu tvrdí, že ju zredukovala. V každom prípade sa podľa pravidiel systému výrobných kaucií môže vstupný materiál používať najmenej dva roky po dovoze. Inými slovami, ak bolo niečo dovezené do júla 2010 (keď bola colná sadzba 7,5 %), je možné to použiť do júla 2012. Inštitúcie prijali rozhodnutie o výške subvencie na základe údajov týkajúcich sa obdobia prešetrovania a v súlade s pravidlami systému môže do roku 2012 naďalej pretrvávať vplyv predchádzajúcej colnej sadzby. Preto je jasné, že dochádza k subvencovaniu v čase uloženia konečného cla. Okrem toho tvorí clo iba jednu časť údajov a tak, ako sa uvádza v odôvodneniach 43 až 53, mohlo dôjsť v prípade, že sa colná sadzba znížila, k zvýšeniu dovozných objemov.

(103) Spolupracujúci pakistanský vyvážajúci výrobca nesúhlasil s analýzou režimu konečnej dane, ale ním predložené dôkazy nedokázali zmeniť zistenia z prešetrovania. Takisto tvrdil, že existujú hodnoverné dôkazy, ktoré sú verným obrazom jeho záväzkov týkajúcich sa dane z príjmu a predložil niekoľko dokumentov, ktoré mali dokázať, že zistenia Komisie nie sú presné. V tejto súvislosti treba poznamenať, že predložené informácie sú nepresvedčivé a nedajú sa overiť, takže sa nemohli vziať do úvahy.

(104) Vláda Spojených arabských emirátov opätovne predložila analýzu faktov prípadu a namietala, že inštitúcie svoje zistenia založili na nejednoznačnej interpretácii federálneho zákona č. 1 z roku 1979 a nedokázali predložiť nijaký pozitívny dôkaz. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že sa konštatovala špecifickosť v súlade s článkom 4 ods. 2 písm. a) a článkom 4 ods. 2 písm. b) základného nariadenia a že interpretácia federálneho zákona č. 1 z roku 1979 inštitúciami bola založená na predložených informáciách, dôkazoch a údajoch a neboli nájdené nijaké rozhodujúce dôkazy, ktoré by mohli zmeniť zistenia z prešetrovania. Vláda SAE potvrdila, že proces novelizácie federálneho zákona č. 1 z roku 1979 napreduje a zostáva len niekoľko posledných krokov do jeho uverejnenia. V tejto súvislosti treba poznamenať, že Komisia víta úsilie SAE novelizovať príslušné právne ustanovenia,

ale spomínaný vývoj nemá žiadny vplyv na zistenie z prešetrovania, keďže neexistuje žiadny jasný časový plán ukončenia novelizačného procesu a vstúpenia nového zákona do platnosti.

(105) Spolupracujúci vyvážajúci výrobca zo SAE zopakoval svoje námietky týkajúce sa federálneho zákona č. 1 z roku 1979. Takisto tvrdil, že vo výpočte subvenčného rozpätia sú chyby. Namietal, že spoločnosť si až po konečnom zverejnení uvedomila, že pri obstarávaní surovín zo Saudskej Arábie neexistujú colné poplatky, pretože SAE a Saudská Arábia sú členmi colnej únie v rámci Rady pre spoluprácu krajín Perzského zálivu a predložila dokumentáciu súvisiacu s touto námietkou. V tejto súvislosti treba poznamenať, že tieto skutočnosti sú úplne novými informáciami, ktoré mali byť súčasťou vyplneného dotazníka alebo prinajmenšom v čase overovacích misií tak, aby si Komisia mohla overiť ich pravdivosť. Z tohto dôvodu nemôžu byť predložené údaje v takejto neskorej fáze prešetrovania overené. Navyše neexistujú nijaké rozhodujúce dôkazy, ktoré by tieto tvrdenia podložili. Okrem toho sa namietalo, že výška výhody sa má vypočítať zo surovín spotrebovaných v období prešetrovania a nie z nakúpených surovín. V tejto súvislosti treba poznamenať, že rozlišovanie medzi spotrebovanými a nakúpenými surovinami je irelevantné, keďže výška vyrovnávanej sumy je celkovou sumou, ktorú možno priradiť k obdobiu prešetrovania tak, ako je vysvetlené v odôvodneniach 84 až 95.

4. UJMA

4.1. Výroba v Únii, výrobné odvetvie Únie a spotreba v Únii

(106) V súvislosti s výrobou v Únii, výrobným odvetvím Únie a spotrebou v Únii neboli vznesené nijaké námietky. Následkom toho sa potvrdzujú odôvodnenia 201 až 206 dočasného nariadenia.

4.2. Dovozy z príslušných krajín

(107) V súvislosti s celkovým hodnotením vplyvu príslušných dovozov, objemu dovozov z príslušných krajín a ich individuálnym podielom na trhu neboli vznesené nijaké námietky. Následkom toho sa potvrdzujú odôvodnenia 207 až 213 dočasného nariadenia.

a) Ceny a cenové podhodnotenie

(108) Keďže, ako je uvedené v odôvodnení 20, bolo prijaté rozhodnutie rozdeliť výrobok, ktorý je predmetom prešetrovania, na niekoľko typov výrobkov, došlo k novému výpočtu podhodnotenia, v ktorom sa zohľadnila uvedená zmena.

(109) Na účely analýzy cenového podhodnotenia sa porovnávali vážené priemerné predajné ceny výrobného odvetvia Únie pre neprepojených zákazníkov na trhu Únie, upravené na úroveň zo závodu, so zodpovedajúcimi váženými priemernými cenami dovozu z príslušných krajín pre prvého nezávislého zákazníka na trhu Únie, stanovenými na základe cien CIF a náležite upravenými vzhľadom na náklady po dovoze a na rozdiel v úrovni obchodovania.

(110) Z porovnania vyplýva, že počas obdobia prešetrovania subvencované dovozy pochádzajúce z SAE predávané v Únii podhodnotili ceny vo výrobnom odvetví Únie o 3,2 %. Subvencované dovozy pochádzajúce z Iránu predávané v Únii podhodnotili

ceny vo výrobnom odvetví Únie o 3,0 %. Subvencované dovozy pochádzajúce z Pakistanu predávané v Únii podhodnotili ceny vo výrobnom odvetví Únie o 0,5 %. Vážené priemerné rozpätie podhodnotenia zo strany príslušných krajín počas obdobia prešetrovania je 2,5 %.

(111) Iránsky vývozca uviedol, že uvedené rozpätie ujmy je nadhodnotené, pretože vážená priemerná predajná cena za jednotku bola podhodnotená z dôvodu nesprávneho výpočtu sumy upravenej úrovne obchodovania. V súvislosti s týmto tvrdením je nevyhnutné poznamenať, že suma úrovne obchodovania použitá pri predbežnom výpočte bola fixnou sumou za tonu, ktorá je províziou účtovanou spolupracujúcim sprostredkovateľom vývozu, a ktorá predstavuje asi 1 % priemernej ceny CIF. Keďže však nebol navrhnutý iný spôsob kvantifikovania upravenej úrovne obchodovania a neexistujú žiadne informácie o takejto úprave, toto tvrdenie sa zamietlo.

(112) Tá istá strana takisto tvrdila, že sadzba 2 % pre náklady po dovoze sa jej zdá podhodnotená.

(113) V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že na prešetrovaní nespolupracoval žiaden z vývozcov, a preto nebolo možné overiť aktuálne náklady po dovoze. Keďže neboli dostupné nijaké ďalšie informácie, uplatnila sa sadzba použitá v predchádzajúcich konaniach.

4.3. Situácia vo výrobnom odvetví Únie

(114) Niektoré zo zainteresovaných strán tvrdili, že k ujme nedochádza, pretože bola nesprávne vybraná vzorka, a preto neexistujú nijaké výsledky, ktoré by bolo možné extrapolovať na celé výrobné odvetvie Únie. Tvrdilo sa, že ak jedna spoločnosť (ktorá nebola súčasťou vzorky) uviedla, že svoju kapacitu využíva viac ako na 100 %, ide o jasný dôkaz nulovej ujmy. Treba poznamenať, že predložená informácia bola vyňatá z potvrdenia, ktoré táto spoločnosť predložila burzovým orgánom tretej krajiny, a nie je overená. Táto informácia zároveň nesúvisí s informáciami k prípadu. Okrem toho využitie kapacity jedného výrobcu z EÚ nesmie v nijakom prípade zmeniť zistenia týkajúce sa ujmy pre výrobcov z EÚ zo vzorky ani pre iných výrobcov z EÚ.

(115) Keďže neboli predložené žiadne iné námietky alebo pripomienky, odôvodnenia 218 až 237 dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

4.4. Záver o ujme

(116) Keďže neboli predložené žiadne konkrétne pripomienky, závery týkajúce sa ujmy uvedené v odôvodneniach 238 až 240 dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

5. PRÍČINNÉ SÚVISLOSTI

5.1. Vplyv subvencovaného dovozu

(117) Keďže neboli predložené žiadne konkrétne pripomienky, odôvodnenia 241 až 245 dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

5.2. Vplyv ďalších faktorov

(118) Niektoré zainteresované strany tvrdili, že akákoľvek zistená ujma nemôže byť spôsobená subvencovaním dovozov, ale že nízke ceny za PET v EÚ sú výsledkom celosvetového vývoja v tomto odvetví a že od septembra 2008 do júna 2009 sa ceny PET v EÚ odvíjali od nízkych cien ropy. Pokiaľ ide o toto tvrdenie, je pravda, že ceny PET do určitej miery súvisia s cenami ropy, keďže jej deriváty sú hlavnou surovinou na výrobu PET. Ceny ropy počas obdobia prešetrovania však neboli nízke, iba veľmi nestále, keď najskôr prudko klesli a potom sa hneď upravili. Táto nestálosť svetových cien ropy nevysvetľuje prečo sa subvencoval dovoz PET a následne podhodnotili ceny výrobcov Únie. Práve takéto podhodnotenie, pravdepodobne spôsobené subvenciami, stlačilo ceny vo výrobnom odvetví Únie a prinútilo výrobcov EÚ predávať so stratou tak, aby neprišli o svojich zákazníkov.

(119) Iránsky vývozca tvrdil, že finančné a technické problémy niektorých výrobcov EÚ neboli správne vyčlenené z analýzy ujmy a nesprávne pripísané dovozom z Iránu, hoci ten vstúpil na trh až po roku 2006. V tejto súvislosti treba poznamenať, že dovoz z Iránu existoval už v rokoch 2006 a 2007 v objemoch pod 1 % trhového podielu. Od roku 2008 sú objemy nad 1 % a svojimi nízkymi cenami ovplyvňujú znižovanie cien v EÚ. Okrem toho boli v tomto prípade splnené podmienky celkového hodnotenia, takže sa mohol celkovo zhodnotiť vplyv subvencovaných dovozov zo všetkých príslušných krajín. Navyše súčasťou vzorky bola iba jedna zo spoločností, ktoré uvádzal iránsky vývozca, a technické problémy tohto výrobcu z EÚ, obmedzené na obdobie od septembra do polovice októbra 2008, nemali výraznejší vplyv na celkovú ujmu.

(120) Tá istá strana zdôraznila, že akákoľvek zistená ujma bude spájaná so znížením dopytu najmä v období prešetrovania, ktoré sprevádzala svetová finančná a hospodárska kríza. Napriek tomu táto strana nevyvrátila argumenty uvedené v odôvodneniach 254 až 256 dočasného nariadenia: to, že hospodársky pokles, ktorý sa začal v poslednom štvrťroku 2008, nemôže nijako znížiť rozsah škodlivej ujmy pre trh EÚ spôsobenej nízkymi cenami subvencovaných dovozov za celé uvažované obdobie a to, že hoci klesajúci dopyt prispel k celkovej utrpenej ujme, neprerušil príčinnú súvislosť. Ďalej je potrebné poznamenať, že napriek zníženému dopytu tieto subvencované dovozy ešte zvýšili svoj podiel na trhu zo 7,6 % na 10,2 % v neprospech výrobcov z EÚ.

(121) Niektoré zainteresované strany tvrdili, že nedošlo k nijakej ujme z dôvodu nedostatku investícií od PET výrobcov v EÚ a z toho vyplývajúceho ďalšieho nákladového znevýhodňovania v porovnaní s vývozcami.

(122) Treba priznať, že PET je kapitálovo náročné odvetvie a že z hľadiska stredno- až dlhodobej perspektívy je potrebné určité množstvo investícií na zachovanie konkurencieschopnosti. Treba pripomenúť, že v zmysle odôvodnenia 237 dočasného nariadenia niektoré zo spoločností vo vzorke vykázali významne investície v rokoch 2006 a 2007, ale v roku 2008 a v období prešetrovania sa investovalo len minimálne.

(123) Treba poznamenať, že v súvislosti s klesajúcou výrobou a mierou využívania kapacít v roku 2008 a v období prešetrovania a spolu s rýchlo klesajúcim podielom na trhu výrobcov z EÚ by bolo nerozumné očakávať v tomto období nejaké väčšie investície do nových kapacít.

(124) Takisto treba zdôrazniť, a uvádza sa to aj v odôvodneniach 233 a 234 dočasného nariadenia, že finančná situácia výrobcov Únie vo vzorke bola počas celého

uvažovaného obdobia veľmi zlá a že v čase od roku 2006 až do obdobia prešetrovania zaznamenali výrazné straty. Opäť, v takejto situácii by bolo nerozumné od výrobcov z EÚ očakávať nejaké väčšie investície.

(125) Preto sa dospelo k záveru, že obmedzenie investícií v roku 2008 a v období prešetrovania neprispelo podstatným spôsobom k utrpenej ujme výrobného odvetvia Únie, ale bolo skôr jej výsledkom.

5.3. Záver týkajúci sa príčinných súvislostí

(126) Keďže neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky týkajúce sa príčinných súvislostí, odôvodnenia (246) až (264) dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.

6. ZÁUJEM ÚNIE

(127) Po predbežnom zverejnení sa objavilo nezanedbateľné množstvo spracovateľov a/alebo plničov fliaš z EÚ, ktorí tvrdili, že analýza záujmu Únie nemôže správne zohľadniť argumenty veľkého počtu spolupracujúcich používateľov a že zistenia sú v protiklade so súčasným ekonomickým prostredím. V tejto veci však nebolo poskytnuté nijaké ďalšie odôvodnenie alebo vysvetlenie. Všetky spoločnosti žiadali o vypočutie, ale na samotné vypočutie sa dostavili iba dve spoločnosti zo skupiny používateľov a jedno združenie plničov fliaš z Talianska. Závažnejšie pripomienky prišli od jedného zo spolupracujúcich spracovateľov z EÚ (ALPLA), od skupiny spracovateľov (Caiba SA, Coca-Cola group, Danone Waters, Logoplaste, MFS Commodities, PepsiCO, Novara International a Silico Polymers), jedného spolupracujúceho sprostredkovateľa vývozu a od jedného združenia spracovateľov plastových materiálov. Všetky tieto strany boli výrazne proti uloženiu akýchkoľvek opatrení.

6.1. Záujem výrobného odvetvia Únie a iných výrobcov Únie

(128) Niektoré zainteresované strany tvrdili, že by výrobcovia EÚ mohli využiť, príp. zneužiť, nástroje obchodnej ochrany trhu Únie a umelo zdvihnúť ceny v EÚ. Tieto strany poukazovali na existujúce antidumpingové a/alebo vyrovnávacie opatrenia, ktoré platia pre Indiu, Indonéziu, Južnú Kóreu, Taiwan, Thajsko a Čínsku ľudovú republiku. Treba však poznamenať, že ktorákoľvek spoločnosť vyrábajúca v EÚ má právo sa sťažovať a hľadať nápravné prostriedky v prípade, že predloží dôkaz o existencii škodlivých subvenčných praktík. Skutočnosť, že boli praktiky subvencovania a dumpingu odhalené vo viacerých krajinách sa dá vysvetliť tým, že sa dopyt po takomto výrobku v 90-tych rokoch podstatne zvyšoval, často až o dvojciferné číslo medziročne. To na celom svete prilákalo veľké investície, ktoré viedli k štruktúrovanej celosvetovej nadmernej ponuke PET. Takisto treba poznamenať, že v niektorých tretích krajinách platia opatrenia namierené proti niektorým zo spomínaných krajín, ktoré potvrdzujú vzniknutý štruktúrovaný problém.

(129) Niektoré zainteresované strany zdôraznili, že výrobcovia Únie neboli schopní dlhodobo zlepšiť svoje ukazovatele, keďže nové investície do iných tretích krajín prišli zakrátko a umelo znížili vysoké ceny v EÚ.

(130) Prešetrovanie ukázalo, že nové investície, ktoré prišli len nedávno do Ománu podstatne zvýšili objem jeho vývozu za rok 2009 a nemožno vylúčiť, že v budúcnosti nebudú výrobnému odvetviu Únie spôsobovať problémy. Ako sa však uvádza

v odôvodnení 270 dočasného nariadenia, nové investície, ktoré môžu prísť a spôsobiť výrobnému odvetviu Únie ujmu, nie sú oprávneným dôvodom na popretie legitímnej ochrany v tomto smere.

(131) Jedna zo zainteresovaných strán tvrdila, že zvýšenie cien PET v EÚ by umožnilo zlepšiť ukazovatele iba tým výrobcom z EÚ, ktorí investovali do tretích krajín, na ktoré sa opatrenia nevzťahujú (Thajsko, USA, Rusko), alebo výrobcom z tretích krajín (Južná Kórea). Preto strany tvrdili, že krátkodobé výhody pre výrobcov EÚ by jasne prevážilo zvýšenie bohatstva výrobcov mimo EÚ.

(132) V tejto súvislosti treba poznamenať, že v tomto prípade neexistujú nijaké dôkazy podporujúce stanovisko, že akékoľvek finančné zvýhodnenie, ktoré by sa mohlo presunúť na výrobcov z tretích krajín, ktorí nepodliehajú opatreniam na ochranu obchodu, alebo na spoločnosti s nulovým clom, preváži výhody výrobného odvetvia Únie.

(133) Takisto odznelo tvrdenie, že výrobcovia Únie môžu zamestnať iba okolo 2000 ľudí, pričom spracovatelia PET a plniči fliaš, ktorých by sa výrazne dotklo akékoľvek clo, môžu zamestnávať okolo 20 000, resp. 60 000 ľudí.

(134) Treba poznamenať, že počet pracovných miest vytvorených výrobcami PET nie je marginálny a tému uloženia opatrení proti záujmom Únie ako takej nemožno zúžiť len na jednoduchú otázku počtu zamestnaných ľudí. V tejto súvislosti je zvlášť dôležité aj to, že dané opatrenia by sa príslušných používateľov pravdepodobne nedotkli vzhľadom na výšku cla, ako aj na alternatívne zdroje zásobovania tak, ako je uvedené v odôvodneniach 141 až 156.

6.2. Záujem neprepojených dovozcov v Únii

(135) Treba zdôrazniť, že neprepojení dovozcovia spolupracovali na prešetrovaní.

(136) Jeden spolupracujúci sprostredkovateľ ostro spochybnil fakt, že uloženie ciel by sa výraznejšie nedotklo jeho podnikateľských aktivít. Spoločnosť tvrdila, že pokiaľ by to naďalej fungovalo na základe provízie, vplyv by bol značný, pretože významná časť jej aktivít súvisí s dotknutými krajinami. Ak by sa uložili konečné opatrenia, ovplyvnilo by to províziu od výrobcov v dotknutých krajinách, pretože PET z dotknutých krajín by nemohol viac konkurovať PET vyrobenému inými výrobcami.

(137) Vzhľadom na vo všeobecnosti nie príliš vysoké clo je nepravdepodobné, že by sa výraznejšie ovplyvnil predaj PET z dotknutých krajín. Okrem toho sa dá predpokladať, že sprostredkovateľ v strednodobom horizonte prejde na iné zdroje zásobovania, konkrétne na dovozy z Ománu, USA, Brazílie, Mexika a na spoločnosti s nulovou antidumpingovou colnou sadzbou v Južnej Kórei. Predaj od týchto vyvážajúcich výrobcov by mal sprostredkovateľovi umožniť kompenzáciu akejkoľvek straty, ktorá sa objavila v čase uloženia opatrení. Z tohto dôvodu sa tvrdenie zamieta.

6.3. Záujem dodávateľov surovín v Únii

(138) Jedna zo zainteresovaných strán tvrdila, že je nelegitímne chrániť dodávateľov surovín pre PET výrobcov v EÚ na úkor baliarenského priemyslu, plničov fliaš a konečných spotrebiteľov.

(139) Treba poznamenať, že analýza vplyvu opatrení na dodávateľské odvetvie je v súlade s článkom 31 základného nariadenia. Vykonanie takejto analýzy je bežný postup, najmä v prípade silnej závislosti dodávateľov surovín na výrobcoch v Únii.

(140) Keďže v tejto súvislosti neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky, odôvodnenia 265 až 279 dočasného nariadenia sa týmto definitívne potvrdzujú.

6.4. Záujem používateľov

(141) Treba zdôrazniť, že PET používaný vo výrobe predbežných výliskov fliaš tvorí 70 % až 80 % celkových výrobných nákladov spracovateľov. Pre takéto spoločnosti preto predstavuje kľúčovú nákladovú položku.

(142) Niektoré zo zainteresovaných strán uviedli, že baliarenský priemysel v EÚ je sústavne konfrontovaný s požiadavkami plničov fliaš týkajúcich sa nového dizajnu a ekologickejších obalov. Preto sa niektorí zo spracovateľov rozhodli investovať do výskumu a vývoja nových produktov a dizajnov v snahe zachovať si konkurencieschopnosť a zvýšiť pridanú hodnotu reťazca.

(143) Niektoré zainteresované strany tvrdili, že vplyv na spracovateľské odvetvie v EÚ bude zásadný a povedie k vyčerpaniu jeho zdrojov určených na investície do nových, ekologickejších obalov či dokonca k likvidácii stoviek menších spoločností, ktorých marže sa budú znižovať z dôvodu nižších spracovaných objemov a ich obmedzenej právomoci vyjednávať.

(144) Ak by spracovatelia mali z dôvodu opatrení znášať celý nárast cien, mohlo by sa ich to skutočne významne dotknúť v závislosti od ich zdroja zásobovania a za predpokladu, že PET predstavuje väčšinu ich nákladov a že mnohé malé a stredné podniky pracujú s nízkymi maržami.

(145) V tejto súvislosti bola vykonaná overovacia misia v prevádzke malého spracovateľa plastov z Talianska, ktorej cieľom bolo získať lepší obraz o vplyvoch ciel na túto skupinu používateľov. Prešetrovanie ukázalo, že hoci len do istej miery, ale predsa si môžu spracovatelia preniesť zvýšenie cien, najmä ak to zvýšenie cien nie je marginálne a dá sa očakávať. Okrem toho niektorí spracovatelia PET majú vo svojich zmluvách klauzuly o prispôsobení sa cenám surovín, čo môže spracovateľom v EÚ pomôcť preniesť časť zvýšenia cien na plničov fliaš.

(146) Následne, a vychádzajúc z relatívne miernej výšky cla, sa dospelo k záveru, že uloženie vyrovnávacieho cla by pravdepodobne nemalo pre spracovateľov likvidačné následky.

(147) Niektoré zainteresované strany zdôraznili argument, že riziko premiestnenia spracovateľov PET sa po uložení konečných opatrení zvýši. Tieto strany takisto tvrdili, že z dôvodu premiestnenia spracovateľov z EÚ by nemohli výrobcovia z EÚ počítať s dlhodobejšími výhodami. Jeden zo spolupracujúcich spracovateľov PET uviedol, že proces premiestňovania už prebieha a že akékoľvek uloženie vyrovnávacích ciel ho len urýchli. Táto strana tvrdila, že podstatná časť spracovateľov z EÚ by mohla sídliť v oblastiach, ktoré sú pri hraniciach s EÚ (vo Švajčiarsku, Chorvátsku, v Bosne, Srbsku, Turecku, Rusku a na Ukrajine) a niektorí spracovatelia by dokázali presunúť svoju výrobu do týchto oblastí oveľa skôr ako sa predpokladá v dočasnom nariadení.

(148) Na základe týchto informácií k prípadu proces premiestňovania už skutočne prebieha, a preto sa dá predpokladať, že uloženie vyrovnávacích ciel môže byť jedným z mnohých ďalších faktorov ovplyvňujúcich takéto rozhodnutie spoločnosti. Nepodarilo sa preukázať, či by aj bez uloženia opatrení v tomto prípade boli tieto spoločnosti ochotné ostať v EÚ, keďže takéto rozhodnutie je väčšinou výsledkom analýzy i ďalších aspektov okrem opatrení na ochranu obchodu ako napr. kratšia vzdialenosť k zákazníkovi, prístup ku kvalifikovanej pracovnej sile z oblasti výskumu a vývoja, všeobecná štruktúra nákladov a pod.

(149) Takisto treba poznamenať, že informácie o prípade dokazujú, že spracovateľské odvetvie v EÚ čelí niekoľkým zásadným výzvam z dôvodu vlastných štrukturálnych problémov, ktoré sú v rýchlo sa meniacom a rastúcom konkurenčnom prostredí stále väčšie a väčšie. Je zrejmé, že v tejto oblasti podnikania je veľkosť rozhodujúca a že už dochádza ku konsolidácii trhu vrátane zatvárania podnikov a premiestňovania. Z tohto dôvodu možno predpokladať, že akákoľvek cena za PET ovplyvnená vyrovnávajúcimi opatreniami nie je ten dôvod, ktorý by viedol k obávanému zatváraniu prevádzok menších spracovateľov.

(150) Preto sa dospelo k záveru, že uloženie vyrovnávajúcich ciel nebude pre spoločnosti z odvetvia spracovania PET rozhodujúcim faktorom pri potenciálnom rozhodovaní o premiestnení.

(151) Niekoľko zainteresovaných strán uviedlo, že akékoľvek opatrenie by sa výrazne dotklo mnohých plničov fliaš, keďže podľa zmluvných dohôd by sa akékoľvek zvýšenie cien PET živice (aspoň čiastočne) prenieslo na nich. Takisto sa tvrdilo, že niektorí plniči fliaš nemusia byť schopní preniesť zvýšenie ceny na svojich zákazníkov, napr. supermarkety/maloobchodné reťazce, a že by tak cenové zvýšenie neprežili.

(152) Tieto strany tvrdili, že rozsah výrobného sortimentu, ktorý by clá zasiahli, je podcenený a že zasiahnuté nebudú len vody, nealkoholické nápoje a jedlý olej, ale aj pivo, mlieko a mliečne výrobky, ovocné šťavy, kečup a koreniny, kozmetické výrobky a výrobky osobnej hygieny, lieky, vitamíny a doplnky, čistiace prostriedky pre domácnosť a oleje a mazivá do automobilov.

(153) Treba priznať, že využitie PET obalov je mnohoraké. Treba však poznamenať, že dočasné nariadenie je zamerané na následky pre plničov fliaš, keďže vychádza z údajov predložených spoločnosťami, ktoré spolupracovali na tomto prešetrovaní, t. j. najmä výrobcov vôd, nealkoholických nápojov a ovocných štiav. Neboli k dispozícii nijaké podrobné údaje dokazujúce ešte výraznejší vplyv na iné z uvedených spôsobov využitia.

(154) Z toho dôvodu možno predpokladať, že predbežné zistenia opísané v odôvodnení 291 dočasného nariadenia je možné definitívne potvrdiť. Okrem toho, a za predpokladu, že navrhované opatrenia budú na prijateľnej úrovni, môžu viesť k zvýšeniu nákladov o viac ako 1 % (v najhoršom prípade, t. z. ak celý vplyv opatrení budú znášať plniči fliaš), a preto bude ich vplyv na celkovú situáciu plničov fliaš len obmedzený aj v už spomínanom prípade, keď nebudú môcť zvýšené náklady preniesť na svojich zákazníkov.

(155) Niektoré zainteresované strany tvrdili, že akékoľvek opatrenia na ochranu obchodu zhoršia nedostatok dodávok na trhu Únie, ktorý môže byť problémom najmä v letných mesiacoch, keď je zvýšený dopyt po vode/nápojoch. Odznelo tvrdenie, že v roku 2010 bude potrebný dovoz v objeme až do 900 000 ton. Tento problém podstatne zvýrazní skutočnosť, že niektorí výrobcovia z EÚ sú zároveň aj spracovateľmi PET, ktorí sú ochotní predávať na voľnom trhu iba v prípade, že dôjde k uspokojeniu ich vnútorných potrieb a ak, tak za vyššie ceny.

(156) V tejto súvislosti neboli predložené žiadne nové informácie a argumenty uvedené v odôvodneniach 294 a 295 dočasného nariadenia neboli vyvrátené. Takisto treba poznamenať, za predpokladu, že uložené clá na dovoz zo SAE a Pakistanu budú na prijateľnej úrovni, že vplyv na objemy v obchodovaní z týchto krajín nemusí byť výrazný. Z tohto dôvodu sa zistenia uvedené v odôvodneniach 294 a 295 definitívne potvrdzujú.

6.5. Vplyv na spotrebiteľov

(157) Niektoré zainteresované strany tvrdili, že v dočasnom nariadení nie je dostatočne spracovaný vplyv na spotrebiteľov, ktorí denne kupujú výrobky obsahujúce PET živicu. Tieto tvrdenia boli zdôvodnené len konštatovaním, že nárast vo výške 50 eur/tonu by pri spotrebe 3 milióny ton predstavoval 150 miliónov eur, ktoré by každoročne znášal konečný spotrebiteľ.

(158) Treba poznamenať, že takýto odhad nie je reálny vzhľadom na to, že sa niektoré strany dohodli, že istú čas vplyvu budú znášať spracovatelia PET, plniči fliaš a supermarkety/maloobchodné reťazce, t. j. že určitá časť zvýšených nákladov sa rozdelí v obchodnom reťazci.

(159) Vplyv na konečného spotrebiteľa by v najhoršom prípade (t. j. v nereálnom prípade, kde by zákazník znášal všetky vplyvy spôsobené zvýšením ceny) a za predpokladu, že navrhnuté opatrenia budú na prijateľnej úrovni, neprekročil 0,5 centa na spotrebovanú fľašu a je veľmi pravdepodobné, že by to bolo oveľa menej.

6.6. Záver o záujme Únie

(160) Vychádzajúc z uvedeného a na základe podrobnej analýzy všetkých možných záujmov sa definitívne dospelo k záveru, že, pokiaľ ide o rovnováhu, neexistujú žiadne presvedčivé dôvody brániace uloženiu opatrení v tomto prípade. Keďže v tejto súvislosti neboli predložené žiadne ďalšie pripomienky, odôvodnenia 280 až 298 dočasného nariadenia sa týmto definitívne potvrdzujú.

6.7. Pripomienky ku konečnému zverejneniu

(161) Po zverejnení kľúčových faktov a úvah, na základe ktorých Komisia navrhla uložiť konečné vyrovnávacie clo, predložili niektoré zainteresované strany ďalšie pripomienky. Vzhľadom na to, že väčšina z nich bola opakovaním už predložených a zodpovedaných skutočností, tieto pripomienky nijako nezmenili spomínané zistenia.

(162) Pokiaľ ide o znovu zdôrazňovaný argument, že nedávna zmena výmenného kurzu medzi americkým dolárom a eurom viedla k podstatnému zvýšeniu cien dovážaného PET a že z tohto dôvodu vraj výrobné odvetvie Únie nepotrebuje byť chránené opatreniami na ochranu obchodu, je potrebné poznamenať, že všetky prešetrovania

zamerané proti subvenciám bežne nezohľadňujú vývoj po období prešetrovania; pokiaľ, vo výnimočných situáciách, je možné okrem iného preukázať, že majú trvalejší charakter a mohli by významným spôsobom ovplyvniť zistenia z prípadu. Akúkoľvek zmenu výmenného kurzu medzi americkým dolárom a eurom nemožno považovať za zmenu takéhoto charakteru.

7. KONEČNÉ OPATRENIA

7.1. Úroveň odstránenia ujmy

(163) Jedna zo zainteresovaných strán tvrdila, že cieľový zisk v druhom štvrťroku obdobia prešetrovania vo výške 5 % je prehnaný, keďže v tomto štvrťroku (4. štvrťrok 2008) sa výrobcov PET okrem poklesu dopytu (zimná sezóna) výrazne dotkla aj celosvetová hospodárska kríza. Preto odznelo tvrdenie, že správnym uplatňovaním zásady navrhnutej v rozsudku súdu T-210/95[5] sa v prípade nesubvencovaných dovozov musí dospieť k 0 % marži. Okrem toho strana tvrdila, že z dôvodu krízy, ktorá ovplyvnila všetky štvrťroky obdobia prešetrovania, sa zdá byť 5 % zisková marža nereálna, pretože ani v období bez krízy, t. j. v rokoch 2006 a 2007, sa výrobné odvetvie Únie nedokázalo priblížiť k 5 % zisku.

(164) Treba priznať, že v zmysle spomínanej judikatúry by mal byť cieľovým ziskom zisk, ktorý dokáže výrobné odvetvie Únie v rozumnej miere dosiahnuť za normálnych podmienok hospodárskej súťaže a bez subvencovaných dovozov. Treba pripomenúť, že v predchádzajúcich prešetrovaniach týkajúcich sa toho istého výrobku bol namiesto 5 % predbežne používaných v tomto prešetrovaní použitý cieľový zisk 7 % a vyšší. Za 5 % cieľový zisk sa považuje zisk, ktorý by výrobné odvetvie Únie mohlo očakávať za predpokladu, že dovozy nebudú subvencované. Z tohto dôvodu sa námietka týkajúca sa zníženia cieľového zisku zamieta.

(165) Vychádzajúc z upraveného výpočtu podhodnotenia uvádzaného v odôvodneniach 0 až 109, sú jednotlivé úrovne odstránenia ujmy takéto:

Krajina	Úroveň odstránenia ujmy
Irán	16,7 %
Pakistan	14,1 %
SAE	17,5 %

7.2. Konečné opatrenia

(166) Vzhľadom na definitívne závery, ku ktorým sa dospelo v súvislosti so subvenciami, ujmou, príčinnými súvislosťami a záujmom Únie a v súlade s článkom 15 ods. 1 základného nariadenia, sa uvažuje o uložení konečného vyrovnávacieho cla na dovoz príslušného výrobku s pôvodom v Iráne, Pakistane a v Spojených arabských

[5] Vec T-210/95 Združenie európskych výrobcov hnojív (EFMA) proti Rade Európskej únie, ECR 1999, s. II-3291.

emirátoch, a to na najnižšej zistenej úrovni odstránenia ujmy a v súlade s pravidlom nižšieho cla.

(167) Vzhľadom na uvedenú skutočnosť a v súlade s článkom 12 ods. 1 základného nariadenia sa uvažuje o tom, že by sa mala uložiť sadzba konečného vyrovnávacieho cla na dovozy pochádzajúce z Iránu, a to na úrovni zisteného rozpätia ujmy, kým v prípade dovozov pochádzajúcich z Pakistanu a zo Spojených arabských emirátov by sa mala uložiť sadzba konečného vyrovnávacieho cla na úrovni zisteného subvenčného rozpätia.

(168) Treba pripomenúť, že náklady a ceny PET sú v relatívne krátkom časovom období vystavované výraznému kolísaniu. Z tohto dôvodu sa považovalo za vhodné uložiť clo vo forme konkrétnej sumy za tonu. Táto suma je výsledkom aplikovania vyrovnávacej sadzby na ceny dovozu CIF, ktoré sa používali vo výpočtoch pri paralelnom antidumpingovom konaní.

(169) Na základe uvedeného sú navrhované výšky vyrovnávacieho cla, vyjadrené pomocou ceny CIF na hranici Únie, pred uhradením cla, takéto:

Krajina	**Celkové subvenčné rozpätie**	**Rozpätie ujmy**	**Sadzba konečného vyrovnávacieho cla**	
			%	Suma (EUR/tona)
Irán	51,8 %	16,7 %	16,7 %	139,70
Pakistan	5,1 %	14,1 %	5,1 %	44,02
SAE	5,1 %	17,5 %	5,1 %	42,34

(170) Každú žiadosť o uplatňovanie sadzby vyrovnávacieho cla pre jednotlivé spoločnosti (napr. po zmene názvu subjektu alebo po zriadení nových výrobných alebo predajných subjektov) je potrebné bezodkladne adresovať Komisii[6] spolu so všetkými náležitými informáciami, najmä pokiaľ ide o všetky zmeny v činnosti spoločnosti, ktoré súvisia s výrobou, domácim predajom a predajom na vývoz, napr. v súvislosti so zmenou názvu alebo so zmenou výrobných alebo predajných subjektov. V prípade potreby sa potom nariadenie zodpovedajúcim spôsobom zmení a doplní aktualizáciou zoznamu spoločností, na ktoré sa vzťahujú individuálne colné sadzby.

7.3. Záväzky

(171) Po zverejnení kľúčových faktov a úvah, na základe ktorých sa uvažovalo odporučiť uloženie konečných antisubvenčných opatrení ponúkol iránsky vyvážajúci výrobca záväzok týkajúci sa ceny v súlade s článkom 13 ods. 1 základného nariadenia.

(172) Táto ponuka bola preskúmaná a vzhľadom na skutočnosť, že ceny za jednotlivé druhy výrobkov sa výrazne líšia, bolo zistené, že iba samotnou ponúknutou minimálnou dovoznou cenou nie je možné zaručiť odstránenie škodlivých subvencií v prípade

[6] European Commission, Directorate-General for Trade, Direction H, Office N105 04/092, 1049 Brusel, Belgicko.

všetkých výrobkov. Okrem toho sa zistilo, že ponúknutá výška minimálnej dovoznej ceny bola príliš malá.

(173) Takisto sa prišlo na to, že spolupracujúci iránsky vyvážajúci výrobca predáva príslušný výrobok a iné výrobky do EÚ výlučne prostredníctvom prepojenej obchodnej spoločnosti, ktorá vyváža širokú škálu výrobkov vyrábaných rôznymi spoločnosťami. Táto štruktúra predaja v sebe nesie veľké riziko krížovej kompenzácie, keďže by sa tomu istému zákazníkovi mohol s inými výrobkami predať aj PET podliehajúci záväzku, pričom ceny stanovené pre rozličné výrobky predávané tomu istému zákazníkovi by bolo možné veľmi ľahko vyrovnať alebo kompenzovať. Napokon, z verejne dostupných zdrojov sa podľa všetkého zdá, že v Iráne existuje prinajmenšom jeden ďalší výrobca PET. Vzhľadom na uvedenú štruktúru predaja vedie táto situácia k vážnym pochybnostiam o tom, či inštitúcie a colné orgány dokážu zaručiť, že v zmysle ustanovení o záväzku sa bude predávať len PET od spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu, pretože ide o komoditný výrobok, ktorý je ľahko zameniteľný, keďže pri takýchto komoditných výrobkoch sa vôbec nedá jednoznačne určiť skutočný výrobca.

(174) Na základe uvedených skutočností sa dospelo k záveru, že takýto záväzok je nepraktický, a preto ho nemožno prijať. Daná strana o tom bola následne informovaná a dostala priestor na vyjadrenie. Jej vyjadrenia však spomínaný záver nezmenili.

8. VÝBER DOČASNÉHO CLA S KONEČNOU PLATNOSŤOU

(175) Vzhľadom na rozsah zistených napadnuteľných subvencií a vzhľadom na úroveň ujmy spôsobenú výrobnému odvetviu Únie sa považuje za potrebné, aby sa sumy získané dočasným clom, ktoré bolo uložené dočasným nariadením, s konečnou platnosťou vyberali v rozsahu uloženého konečného cla,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

1. Týmto sa ukladá konečné vyrovnávacie clo na dovoz polyetyléntereftalátu s viskozitou 78 ml/g alebo vyššou, podľa normy ISO 1628-5, v súčasnosti zaradeného pod kód KN 3907 60 20, s pôvodom v Iráne, Pakistane a Spojených arabských emirátoch.

2. Sadzba konečného vyrovnávacieho cla uplatniteľného na čistú cenu na hranici Únie pred preclením pre výrobky opísané v odseku 1 je takáto:

Krajina	Sadzba vyrovnávacieho cla (EUR/tona)
Irán: všetky spoločnosti	139,70
Pakistan: všetky spoločnosti	44,02
Spojené arabské emiráty: všetky spoločnosti	42,34

3. V prípadoch, keď dôjde k poškodeniu tovaru pred jeho pustením do voľného obehu, v dôsledku čoho sa cena skutočne zaplatená alebo splatná na účely stanovenia hodnoty cla pomerne upraví podľa článku 145 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva[7], sa výška dočasného vyrovnávacieho cla vypočítaná podľa uvedených hodnôt zníži o percentuálnu hodnotu, ktorá zodpovedá pomernej úprave ceny skutočne zaplatenej alebo splatnej.

4. Ak nie je uvedené inak, uplatňujú sa platné ustanovenia týkajúce sa ciel.

Článok 2

Sumy získané prostredníctvom dočasného vyrovnávacieho cla v zmysle nariadenia Komisie (EÚ) č. 473/2010 o dovoze polyetyléntereftalátu s viskozitou 78 ml/g alebo vyššou, podľa normy ISO 1628-5, v súčasnosti zaradeného pod kód KN 3907 60 20, s pôvodom v Iráne, Pakistane a Spojených arabských emirátoch, sa s konečnou platnosťou vyberú podľa sadzby konečného cla uloženého v zmysle článku 1. Získané sumy prekračujúce sadzbu konečného vyrovnávacieho cla sa uvoľnia.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli [...]

Za Radu
predseda
[

[7] Ú. v. ES L 253, 11.10.1993, s. 1.